निपक्ष व निर्भिड वृत्तपत्र

आत्ताच एक्सप्रेस

छत्रपती संभाजीनगर
पाने : ४
किंमत : २.००
वर्ष : १५ वे
अंक : २२३ वा.
गुरुवार -१६ ऑक्टोबर २०२५

E-mail:dainikattachexpress@gmail.com | E-Paper : http://attachexpress.in | Post Regd.No. ABD-441/2024-26 | RNI.No.MAH/MAR2011/39247

कॅनडातील गुंतवणूकदारांसाठी महाराष्ट्रातील विकासाच्या भागीदारीच्या नव्या उंची गाठतील - मुख्यमंत्री फडणवीस

आत्ताच एक्सप्रेस

मुंबई/ प्रतिनिधी/ राज्य आर्थिक, औद्योगिक, तंत्रज्ञान आणि विविध क्षेत्रातील विकास तसेच पायाभूत सुविधांमध्ये अग्रेसर आहे. कॅनडा आणि भारत दोन्ही देशातील विविध क्षेत्रात दीर्घकाळ असलेले मैत्रीपूर्ण धोरण अधिक दृढ होत आहेत. या कालखंडात कॅनडातील उद्योजक, व्यापार व गुंतवणूकदारांसाठी महाराष्ट्रातील संधी या विकासातील भागीदारी आणि सहकार्याच्या नव्या उंची गाठतील, असे प्रतिपादन मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी केले.कॅनडा सरकारच्या परराष्ट्र व्यवहार मंत्री अनिता आनंद यांच्या नेतृत्वाखालील शिष्टमंडळाने मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांची वर्षा या शासकीय निवासस्थानी भेट घेतली. यावेळी तंत्रज्ञान, शिक्षण, वित्त, व्यापार, गुंतवणूक, उद्योग यासह विविध बाबींवर चर्चा झाली. विविध क्षेत्रात सहकार्य आणि विकासाच्या संधींबाबत यावेळी माहिती देण्यात आली.

कॅनडा सरकारच्या शिष्टमंडळात कॅनडाचे भारतातील उच्चायुक्त क्रिस कोटर, इंडो- पॅसिफिक ग्लोबल अफेअर्सचे उपमंत्री ई पी पी वेल्डन, चीफ ऑफ स्टाफ जेफ डेव्हिड यासह वरिष्ठ अधिकारी होते. तसेच मुख्यमंत्र्यांचे सचिव डॉ.श्रीकर परदेशी, गुंतवणूक व धोरणविषयक मुख्य सल्लागार कौस्तुभ धवसे, उद्योग सचिव पी.अनबळगन, परराष्ट्र मंत्रालयाचे वरिष्ठ अधिकारी डॉ. राजेश गावडे, डॉ. अर्जुन देवरे उपस्थित होते.

मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस म्हणाले, मुंबई ही देशाची आर्थिक, औद्योगिक, करमणूक, स्टार्टअप क्षेत्रातील राजधानी आहे. भारत पाच ट्रिलियन डॉलर इकॉनॉमी होताना यामध्ये महाराष्ट्राचे मोठे योगदान राहणार आहे. राज्याचे उद्योगस्नेही धोरण, तंत्रज्ञान , पायाभूत व ऊर्जा क्षेत्रातील विकासामुळे निर्यात आणि थेट परकीय गुंतवणुकीसाठी महाराष्ट्र प्राधान्याचे ठिकाण ठरले आहे. कॅनडा आणि भारतामध्ये सहकार्याचे नवीन बंध निर्माण होत असताना महाराष्ट्रातील व्यापार, तंत्रज्ञान, शिक्षण,

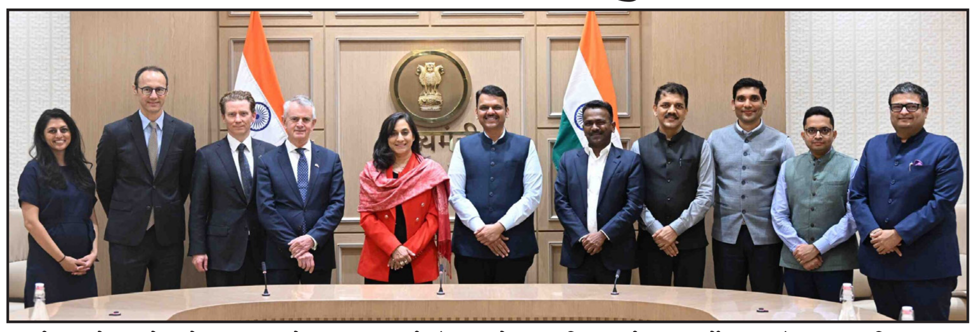

ऊर्जा , उद्योग , डेटा टेक्नॉलॉजी क्षेत्रात अभूतपूर्व संधी असल्याचे मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी सांगितले.

भारताची आर्थिक प्रगती विलक्षण असून जगातील तिसऱ्या क्रमांकाची अर्थव्यवस्था बनण्याच्या प्रवासात कॅनडाने भारताचे भागीदार व्हावे, असेही त्यांनी यावेळी सांगितले.नवी मुंबई एज्यू- सिटीच्या माध्यमातून विविध देशातील विद्यापीठांचे येथे आगमन झाले असून येथे आंतरराष्ट्रीय दर्जाचे कॅम्पस सुरू होत आहेत. येथील विद्यार्थ्यांसाठी दर्जेदार आंतरराष्ट्रीय शिक्षणाची उपलब्धता झाली आहे. नवी मुंबईमध्ये आंतरराष्ट्रीय विमानतळ, पायाभूत सुविधांची उपलब्धता अशा अनेक बाबींमुळे परिपूर्ण इकोसिस्टीम विकसित होत आहे असे मुख्यमंत्री फडणवीस यांनी नमूद केले.

विविध क्षेत्रातील भागीदारीसाठी सहकार्याच्या नव्या शक्यता - कॅनडाच्या परराष्ट्र व्यवहार मंत्री श्रीमती अनिता आनंद

ही राजनैतिक भेट विकासासाठी नव्या ऊर्जेचे निदर्शक असल्याचे सांगून कॅनडाच्या परराष्ट्र व्यवहार मंत्री श्रीमती अनिता आनंद यांनी एसएमआर टेक्नॉलॉजी क्षेत्र हे कॅनडाच्या दृष्टीने महत्त्वपूर्ण असून विविध क्षेत्रातील भागीदारीसाठी दोन्ही देशांतील सहकार्याच्या नव्या शक्यता समोर आल्याचेही नमूद केले. महाराष्ट्राचे डेटा , तंत्रज्ञान क्षेत्रातील योगदान अधोरेखित झाले आहे, असेही त्या म्हणाल्या.दोन्ही देश एकत्र येऊन आधुनिक आणि भविष्याभिमुख भागीदारी निर्माण करत आहेत. यामुळे दोन्ही देशांच्या नागरिकांसाठी नव्या संधी निर्माण होतील. कॅनडा-भारताने सर्वसमावेशक विकासासाठी वाटचाल करणे हा ऐतिहासिक टप्पा आहे. याद्वारे रोजगारनिर्मिती, उच्च शिक्षणातील उत्तम संधी, दोन्ही देशांतील जनतेचे जीवनमान समृद्ध करणे ही उद्दिष्टे गाठता येतील. करणारे ठरणार आहे. परस्पर सहकार्याचा भाव हे संबंध अधिक दृढ करत असल्याचेही श्रीमती अनिता आनंद यांनी नमूद केले.

मंत्रालयात वाचन प्रेरणा दिन साजरा वाचनाच्या सवयीमुळे मनुष्याची ज्ञान समृद्धी - सचिव डॉ. किरण कुलकर्णी

मुंबई/ ग्रंथ हे मनुष्याचे मित्र असावेत. प्रत्येकाने सतत वाचत राहिले पाहिजे. ही वाचनाची सवय मनुष्याला ज्ञान

समृद्धी मिळवून देत असल्याचे प्रतिपादन मराठी भाषा विभागाचे सचिव डॉ. किरण कुलकर्णी यांनी केले. वाचन प्रेरणा दिनानिमित्त मंत्रालयात आयोजित ग्रंथ प्रदर्शनाला भेट देण्याचे आवाहनही त्यांनी यावेळी केले.

माजी राष्ट्रपती ए. पी. जे अब्दुल कलाम यांच्या जयंतीनिमित्त १५ ऑक्टोबर वाचन प्रेरणा दिन म्हणून साजरा करण्यात येतो. या दिनानिमित्ताने मराठी भाषा विभाग, भाषा संचालनालय यांच्यावतीने मंत्रालयातील त्रिमूर्ती प्रांगणात कार्यक्रमाचे आयोजन करण्यात आले.

यावेळी सचिव श्री. कुलकर्णी बोलत होते. सुरुवातीला माजी राष्ट्रपती डॉ. कलाम यांच्या प्रतिमेला उपस्थित मान्यवरांनी पुष्प अर्पण करून अभिवादन केले.

कार्यक्रमास कौशल्य विकास विभागाचे प्रधान सचिव मनीषा वर्मा, गृह विभागाचे प्रधान सचिव राधिका रस्तोगी, साहित्य मंडळाच्या सचिव मीनाक्षी पाटील, भाषा संचालक अरुण गीते आदी उपस्थित होते. कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन कक्ष अधिकारी वासंती काळे आणि आभार उपसंचालक राज्य मराठी विकास संस्था अंजली धमाळ यांनी केले.

मुलाने जन्मदात्या आईच्या डोक्यात घातला वरवंटा

कोल्हापुर/ कोल्हापुरात पहाटे झालेल्या हत्येमुळे परिसरात एकच खळबळ माजली आहे. शहरात मुलाने जन्मदात्या आईची हत्या केली आहे. आईने दारुसाठी पैसे न दिल्यामुळे झालेल्या वादात मुलाने आईची जीव घेतला आहे. मुलाने रागाच्या भरात आईच्या डोक्यात वरवंटा टाकल तिची हत्या केली आहे. पहाटे झालेल्या या घटनेमुळे शहरात एकच भीतीदायक वातावरण आहे. पोलिसांनी मुलाला अटक केली असून पुढील तपास सुरु आहे.

मिळालेल्या माहितीनुसार, ही धक्कादायक घटना कोल्हापुरातील साळुंखे पार्कमध्ये घटना घडली. सावित्रीबाई अरुण निकम असं हत्या झालेल्या महिलेचं नाव असून तिचं वय ५३ वर्ष होतं. तर विजय निकम असं मुलाचं नाव आहे. सावित्रीबाई यांच्या मुलाला दारूचे व्यसन असल्याने तो कायम पैशासाठी तगादा लावायचा. आज पहाटे त्याने तिच्याकडे दारूसाठी पैसे मागणी केल्यानंतर मायलेकामध्ये वाद झाला. सावित्रीबाईंनी पैसे देण्यास नकार दिल्यामुळे दोघांमध्ये कडाक्याचे भांडण झालं.

वाद सुरू असताना रागाने संतप्त झालेल्या सावित्रीबाई यांच्या मुलाने त्यांच्या डोक्यात वरवंटा घातला. डोक्याला गंभीर दुखापत झाल्याने आणि जास्त रक्तस्राव झाल्यामुळे सावित्रीबाई यांचा जागीच मृत्यू झाला. आईच्या हत्येनंतर आरोपीने पळ काढला नाही तर तो तिथे मृतदेहाचा बाजूला बसून होता. धक्कादायक म्हणजे पोलिसांनी त्याला अटक केल्यानंतरही आईची हत्या केली म्हणून तरुणाच्या चेहऱ्यावर पश्चातापचे भाव दिसत नव्हते. झालेल्या घटनेची माहिती स्थानिकांनीपोलिसांना दिली. त्यानंतर राजारामपुरी पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेत आरोपीला गजाआड केलं.

जरंडीत ५५ दिव्यांगाना दिवाळीच्या सणाचा फराळ व आनंदाचा शिधा

आत्ताच एक्सप्रेस

सोयगाव/प्रतिनिधी/ सोयगाव तालुक्यातील जरंडी ग्रामपंचायतीने दिव्यांगाना पाच टक्के निधीतून गावातील ५५ दिव्यांगाना दिवाळी फराळ व आनंदाचा शिधा किट वाटप केली मंगळवारी अकरा वाजता ग्रामपंचायतीच्या आवारात सरपंच स्वाती पाटील,उपसरपंच संजय पाटील,मधुकर सोनवणे, मधुकर पाटील यांच्या उपस्थितीत हा कार्यक्रम संपन्न झाला दरम्यान दिव्यांगाची दिवाळी साजरी व्हावी या हेतूने हा उपक्रम

ग्रामपंचायत अधिकारी सुनील मंगरुळे यांच्या संकल्पनेतून हा उपक्रम राबविण्यात आला यावेळी गावातील दिव्यांगाना आनंदाच्या शिधा मध्ये किराणा,एक किलो साखर,एक किलो गुळ, तेल,व इतर वस्तूचा समावेश आहे.यावेळी कृषिभूषण रवींद्र पाटील,दिलीप पाटील,प्रकाश पवार,बनेखा तडवी,अमृत राठोड,कैलास माताडे,दिलीप गाडेकर,,बाबू रामदास, आदींची उपस्थिती होती. लिपिक संतोष पाटील,सतीश बाविस्कर, अंबु राठोड, प्रकाश पवार,आदींनी पुढाकार घेतला.

जरंडी ग्रामपंचायतीने ५५ दिव्यांगाना आनंदाचा शिधा किट वितरण करून त्यांची दिवाळी गोड केली आहे..

गडचिरोलीत नक्षलवाद्यांचं समर्पण ते ३ लाख कोटींची गुंतवणूक; 'रेड झोन' मध्ये जाऊन CM फडणवीस काय म्हणाले?

-गडचिरोलीत कोणत्या नक्षल नेत्याने आत्मसमर्पण केले आणि त्याची पार्श्वभूमी काय?
-आत्मसमर्पण करणाऱ्यांना उच् ने काय भेट दिली?
-नक्षलवाद नष्ट करण्याच्या रणनीतीबद्दल उच् ने काय सांगितले?

गडचिरोली/ महाराष्ट्राच्या विकासाच्या दृष्टीनं आणि प्रामुख्यानं विदर्भाच्या विकासाच्या दृष्टीनं अतिशय महत्त्वाची अशी घडामोड साऱ्या देशाचं लक्ष वेधून गेली. जिथं गडचिरोलीत नक्षलवादी भूपतीसह ६० नक्षलवाद्यांनी गडचिरोली पोलिसांना शरण जाण्याचा निर्णय घेतला आणि (उच् ऊर्शींशपवीर ऋरवपर्रीळी) मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या उपस्थितीत नक्षलवाद्यांनी आत्मसमर्पण केलं.

आत्मसमर्पण करणाऱ्या नक्षलवाद्यांना मुख्यमंत्र्यांनी संविधानाची प्रत भेट दिली. मागील ४५ वर्षांपासूनच्या गडचिरोली भागात भूपतीची दहशत होती. ही दहशत आता संपुष्टा येत असून, भूपतीच्या आत्मसमर्पणामुळे गडचिरोली भयमुक्त होण्याच्या अंतिम टप्प्यात आहे असं मुख्यमंत्र्यांनी या कार्यक्रमात वक्तव्य केल्याचं पाहायला मिळालं.

पोलिसांसाठी एक कोटीचा पुरस्कार जाहीर

नक्षलवाद्यांना शरण आणून देण्याच्या रणनितीमध्ये महत्त्वाची भूमिका बजावणाऱ्या गडचिरोली पोलिसांसाठी मुख्यमंत्र्यांनी एक कोटीचा पुरस्कार जाहीर केला. यावेळी 'गडचिरोलीतला माओवाद समाप्तीचा चॅप्टर सुरु झालाय' हे त्यांचं वक्तव्य चर्चेत राहिलं. '४० वर्षापासून गडचिरोली माओवाद विरुद्ध लढा सुरु होता. ही व्याप्ती सुरुवातीला चंद्रपूर, गोंदियापर्यंतही होती. इथं कोंडापल्ली सितारामया यांनी पिपल्स ग्रुप तयार केला. त्यानंतर अनेक तरुणांमध्ये विष पेरले गेले आणि ते व्यवस्थेविरुद्ध उभे राहिले. सोनू उर्फ भूपतीनं आत्मसमर्पण केले', असं ते म्हणाले. भूपतीनं ओवादी म्होरक्या म्हणून मोठे संख्यने नक्षलवादी एकत्र केले, मात्र २०१४ मध्ये मोदी आले आणि दुहेरी योजना आखण्यात आली ही बाब लक्षात आणून देत माओवाद नष्ट करण्यासाठी गृहमंत्री शहा यांनीही रणनीती आखल्याचं फडणवीस म्हणाले.

सदर प्रसंगी गडचिरोली पोलीस आणि उ-६० जवानाचं मुख्यमंत्र्यांनी अभिनंदन केलं. नक्षलवाद्यांनी शरण येण्याचा हा दिवस म्हणजे नवीन इतिहास असल्याचं म्हणत ज्यानं चळवळ उभी केली त्याने शरण येणं आणि अनेक नक्षलवाद्यांना शरण व्हायला तयार करणं ही देशाच्या इतिहासातील मोठी घटना असल्याचं मुख्यमंत्र्यांनी स्पष्ट केलं.

'रेड झोन लवकर मुक्त होईल'

'उत्तर गडचिरोली आपण मुक्त केलाय. आता दक्षिण गडचिरोली लवकर पूर्ण मुक्त होइल. काही मोजके नक्षलवादी राहिले आहे. त्यांनी सरेंडर

करावं नाहीतर त्यांना कारवाईला समोरं जावं लागेल', असा इशारा देत 'रेड झोन' लवकर मुक्त होईल हा निर्धार फडणवीसांनी व्यक्त केला. हा अभिमान आणि स्वाभिमानाचा क्षण असल्याचं सांगत त्यांनी आत्मसमर्पण करणाऱ्याचे उत्तम पुनर्वसन करू अशंस आश्वासन देत त्यांना लॉयेड्स स्टीलला त्यांना नोकरी देऊ असे कंपनीने सांगितल्याचं मुख्यमंत्र्यांनी स्पष्ट केलं.

३ लाख कोटीची गुंतवणूक...

गडचिरोली-चंद्रपूरसाठी ३ लाख कोटीची गुंतवणूक आली असून गुंतवणूक करणाऱ्यांना या भागात ९५ टक्के भुमिपुत्रांना रोजगार दिला जाणार असल्याच्या सूचना दिल्याचं मुख्यमंत्र्यांनी सांगितलं. गडचिरोलीतील वस्तुस्थितीबाबत सांगताना इथं लोक पोस्टिंग मागत आहे, ज्यामुळं येत्या काळात हा महाराष्ट्राचा पहिला जिल्हा असेल असं म्हणत एक आशेचा दृष्टीकोन त्यांनी दाखवला.

नक्षलवाद्यांनी आत्मसमर्पण केलं असलं तरीही पोलिसांनी पुढील ३ वर्ष शिथिल होता कामा नये, असं आवाहन करत त्यांना सजग राहायला हवं अशा शब्दांत त्यांनी पोलिसांनाही सतर्कतेचा इशारा दिला.

आत्मसमर्पण केलेल्या दहशतवाद्यांची नावं...

१)सावी कुमरेटी, सदस्य
२) शर्मिला मडकामे, सदस्य
३) भीमा सौदी, सदस्य
४) अमोल सौदी, सदस्य , तांत्रिक गडचिरोली
५) मंजू कोवाची, रला गडचिरोली
६) कोसा कोवासे,
७) प्रियंका लेकामी, उपकामंडर
८) रोशनी कुरचामी, ींशलह
९) मधू टेकाम, ींशलह
१०) सुरेश तलांडे
११) निर्मला तालामी
१२) सुनील कुंजाम,
१३) सागर सिडाम, ऊतउच् ींशलह
१४) मैनू गावडे, -घ ४७
१५) शब्बीर उर्फ अर्जुन -घ ४७
१६) निखिल लेकामी ऊतउच् १० कंपनी
१७) कलमसाय वेलादी
१८) स्वाती , उर्फ लता
१९) विवेक उर्फ भास्कर
२०) भूपती आणि इतर ४० दहशतवाद्यांचाही समावेश..

डोनाल्ड ट्रम्प यांना नोबेल पुरस्कार नाहीच....

जागतिक पातळीवर सर्वोच्च मानल्या जाणाऱ्या नोबेल पुरस्काराची घोषणा दरवर्षी ऑक्टोबरच्या पहिल्या किंवा दुसऱ्या आठवड्यात केली जाते. मानव कल्याणासाठी झटणाऱ्या विविध क्षेत्रातील शास्त्रज्ञ, तंत्रज्ञ, लेखक आणि जागतिक पातळीवर शांततेसाठी कार्य करणाऱ्या व्यक्तीस किंवा संस्थेस हा पुरस्कार दिला जातो. यावर्षी या पुरस्काराकडे सगळ्या जगाचे लक्ष लागले होते कारण यावर्षीचा शांततेचा नोबेल पुरस्कार मलाच मिळणार असा (फाजील) आत्मविश्वास अमेरिकेचे राष्ट्राध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांना होता. तसे त्यांनी अनेकदा बोलूनही दाखवले होते त्यामुळे त्यांना खरंच हा पुरस्कार मिळेल का? याची उत्सुकता जगभर होती. शांततेच्या नोबेल पुरस्काराची घोषणा शुक्रवारी दहा ऑक्टोबरला झाली आणि त्यावरील सस्पेन्स संपला. शांततेचा नोबेल पुरस्कार अमेरिकेचे राष्ट्राध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांना मिळालाच नाही. यावर्षीचा शांततेचा नोबेल पुरस्कार मिळाला तो व्हेनेझुएलाच्या मारिया कोरिना मचाडो यांना आणि मचाडो यांना पुरस्कार का मिळाला यापेक्षा ट्रम्प यांना पुरस्कार का मिळाला नाही याचीच जगभर याची चर्चा झाली. डोनाल्ड ट्रम्प यांनी हा पुरस्कार मलाच मिळणार यासाठी मी सात युद्धे थांबवली व जगात शांती निर्माण केली अशी सातत्याने वल्गना करून एकप्रकारे नोबेल पुरस्कार समितीवर दबाव आणण्याचा प्रयत्न केला. त्यांच्या या दबावाला नोबेल पुरस्कार समिती बळी पडली नाही. त्यांनी योग्य निर्णय घेत डोनाल्ड ट्रम्प यांना हा पुरस्कार नाकारीत योग्य व्यक्तीला पुरस्कार दिला याबद्दल नोबेल पुरस्कार समितीचे कौतुकच करायला हवे. डोनाल्ड ट्रम्प यांना हा पुरस्कार हवा होता त्यासाठी त्यांनी मोठा थयथयाट केला. सातत्याने मी सात युद्धे थांबवली अशी वल्गना केली मात्र अमेरिकेनेच अनेक देशांना फुस लावून युद्धाच्या गर्तेत ढकलले हे लपून राहिले नाही. आधी भांडण लावून देणे आणि नंतर ते सोडवण्याचे नाटक करणे त्यातून आपला स्वार्थ साधणे हेच अमेरिकेचे धोरण आहे. डोनाल्ड ट्रम्प असो की अमेरिकेचे याआधीचे राष्ट्राध्यक्ष त्यांनी इतर देशांकडे फक्त आपल्या शस्त्रास्त्रांचे गिऱ्हाईक म्हणून पाहिले. आपली शस्त्रास्त्रे विकली जावीत यासाठी अमेरिकेने अनेक देशात युद्ध पेटवली हा इतिहास आहे. आता हेच पाहा ना... भारत पाकिस्तानचे युद्ध मीच थांबवले अशी शेखी मिरवणारे व त्याद्वारे नोबेल पुरस्कारावर हक्क सांगणारे डोनाल्ड ट्रम्प पाकिस्तानला घातक शस्त्रात विकणार असल्याची बातमी नुकतीच वर्तमानपत्रात वाचली आता. जर डोनाल्ड ट्रम्प हे खरंच शांततेचे भोक्ते असते तर त्यांनी पाकिस्तानला शस्त्रास्त्रे का विकली असती ? पाकिस्तान या शस्त्रांचा वापर भारताविरोधात करणार जर पाकिस्तानने हे शस्त्र भारताविरुद्ध वापरले तर भारतही त्याला उत्तर देणार मग पुन्हा संघर्ष उफाळणार. जर ही शस्त्रे दहशतवाद्यांच्या हातात पडली तर भारतासोबतच संपूर्ण जगाला धोका पसरू शकतो. मग पाकिस्तानसारख्या दहशतवादी देशांना शस्त्रे विकून जगभर अशांतता पसरवणाऱ्या ट्रम्प यांना शांततेचा नोबेल पुरस्कार कसा मिळणार ? म्हणूनच नोबेल पुरस्कार समितीने घेतलेला हा निर्णय अतिशय योग्य आहे. ज्या मारिया माचाडो यांना हा पुरस्कार देण्यात आला त्या त्याच्या हकदार होत्याच. मारिया मचाडो या हॉवर्ड विद्यापीठातील पदवीधर आहेत आणि त्यांच्या व्हेनेझुएला देशातील हुकुमशाही विरुद्ध त्यांनी आवाज उठवला आहे. भ्रष्ट हुकुमशाही विरुद्ध स्वतःचा जीव धोक्यात घालून लढणाऱ्या मारिया मचाडो या लोकशाहीचा आवाज आहेत. मागील वर्षी या देशात निवडणुका झाल्या. या निवडणुकीत मचाडो या उभ्या राहिल्या मात्र त्यांना निवडणुकीत उभे राहण्यापासून रोखण्यात आले. त्यांना अपात्र घोषित करून त्यांचे राजकारण संपवण्याचा प्रयत्न करण्यात आला. पण त्या सरकारच्या या दमनशाहिला दबल्या नाहीत. त्यांनी या विरोधात आवाज उठवला. संपूर्ण देशाला हुकुमशाही विरुद्ध एकत्र केले. देशात लोकशाही टिकावी म्हणून जीव धोक्यात घालून लढल्या त्यामुळेच त्यांची या पुरस्कारासाठी झालेली निवड सर्वार्थाने योग्य आहे. डोनाल्ड ट्रम्प आणि मारिया मचाडो यांची तुलना होऊ शकत नाही. लोकशाहीच्या नावाखाली हुकुमशाही राबवणारे ट्रम्प या पुरस्कारासाठी पात्र ठरूच शकत नाही म्हणूनच नोबेल पुरस्कार समितीच्या या निर्णयाचे जगभर कौतुक होत आहे.

भुकेविरुद्धचा लढा आणि शाश्वत अन्नसुरक्षा : जागतिक अन्न दिनाचे सामाजिक भान....

दरवर्षी १६ ऑक्टोबर हा दिवस 'जागतिक अन्न दिन' म्हणून जगभर साजरा केला जातो. १९४५ साली १६ ऑक्टोबर रोजी कॅनडा येथील क्वेबेक सिटी येथे ४२ देशांच्या प्रतिनिधींनी संयुक्त राष्ट्रांच्या अन्न आणि कृषी संघटनेची (त्रेन्न रपव -सीळ-लींश्रीीश जीसरपळूरींळेप - ऋ-ज) स्थापना केली. त्यामुळेच हा दिवस 'जागतिक अन्न दिन' म्हणून साजरा केला जातो. जागतिक अन्न दिन हा केवळ एका संस्थेचा वर्धापनदिन नसून तो जगाच्या सर्वात मोठ्या आणि गंभीर समस्यांपैकी एक असलेल्या भूक, कुपोषण, दारिद्र्य आणि अन्न वितरणातील असमानता या विषयांवरील सामाजिक जागृतीचा दिवस आहे. या दिनाचे मूळ उद्दिष्ट म्हणजे जगातील प्रत्येक व्यक्तीला पौष्टिक, सुरक्षित आणि पुरेसे अन्न मिळावे यासाठी आंतरराष्ट्रीय, राष्ट्रीय आणि स्थानिक स्तरावर प्रयत्नांना चालना देणे हे आहे.

आजच्या घडीला जगात अन्न उत्पादन वाढले असले तरी भूक आणि कुपोषणाची समस्या चिंताजनक स्वरूपात कायम आहे. ऋ-ज च्या ढहश डींरींश ेष त्रेन्न डशलीीळीूं रपव छीीीळींळेप ळप ींहश थेीश्रव (डजऋख) २०२५ या अहवालानुसार, २०२४ साली जगभर सुमारे ६३८ ते ७२० दशलक्ष लोकांना (म्हणजेच अंदाजे ६३ ते ७२ कोटी लोकांना) पुरेसे अन्न मिळत नाही. तसेच सुमारे २ अब्ज लोकांना पौष्टिक आणि सुरक्षित अन्नाची कमतरता भासते, तर जागतिक लोकसंख्येपैकी सुमारे ८.२ टक्के लोक अजूनही भुकेशी झगडत आहेत. ऋ-ज आणि थेीश्रव त्रेन्न झीसीराश (थऋझ) च्या संयुक्त अहवालानुसार, वाढती अन्नमूल्यवाढ, हवामान बदल, सशस्त्र संघर्ष, आणि जागतिक अर्थव्यवस्थेतील असमानता यांमुळे अनेक देशांतील अन्नसुरक्षेवर गंभीर परिणाम झाला आहे. या पार्श्वभूमीवर 'जागतिक अन्न दिन' दरवर्षी विविध विषयांवर जनजागृती निर्माण करतो. २०२५ साली या दिनाची अधिकृत थीम ऋ-ज ने 'क्तपव ळप क्तपव षीं इशींींशी त्रेंी रपव र इशींींशी र्षीीीश' अशी निश्चित केली आहे. या थीमद्वारे जगभरातील देश, संस्था आणि व्यक्तींनी एकत्र येऊन अधिक पौष्टिक, टिकाऊ आणि समतामूलक अन्नव्यवस्था उभी करावी, असा संदेश देण्यात आला आहे.

अन्न हे मानवाच्या अस्तित्वाचे मूळ तत्त्व आहे. परंतु आज जगात अन्नाची निर्मिती, साठवण, वितरण आणि उपभोग या सर्व प्रक्रियांमध्ये प्रचंड असमानता आहे. विकसित देशांमध्ये अन्नाची नासाडी तर विकसनशील देशांमध्ये भुकेची तीव्रता दिसून येते.

भारतासारख्या कृषीप्रधान देशात अन्नउत्पादनाचा भव्य इतिहास असूनही भुकेचा शाप अजूनही लाखो लोकांच्या जीवनाला वेढून बसलेला आहे. देशातील प्रत्येकाला पुरेसे व पौष्टिक अन्न मिळावे ही बाब अजूनही आव्हानात्मक आहे. ऋश्ेलरश्र कींपसशी खपवशु २०२४ नुसार भारताला १२७ देशांपैकी १०५ वे स्थान प्राप्त झाले आहे आणि त्याला 'गंभीर' (डशीळेीी) श्रेणीत वर्गीकृत करण्यात आले आहे. हा क्रमांक दक्षिण आशियातील इतर देशांपेक्षा खालचा आहे, जसे की नेपाळ (६९), श्रीलंका (६५), बांगलादेश (८१) आणि पाकिस्तान (१०२). अहवालानुसार भारतातील सुमारे १३.७ टक्के लोकसंख्या अंडरन्युरिश्ड आहे, म्हणजेच त्यांना दररोज आवश्यक असलेले कॅलरी मूल्य मिळत नाही. विशेषतः बालकांच्या आरोग्याच्या संदर्भात परिस्थिती अधिक चिंताजनक आहे. देशातील ५ वर्षांखालील सुमारे ३५.५ टक्के मुले स्टंटिंग (उंची कमी असणे) तर १८.७ टक्के मुले वेस्टिंग (वजन कमी असणे) या पोषणअभावाशी संबंधित समस्यांनी ग्रस्त आहेत.

या आकडेवारीतून स्पष्ट होते की भारतात भूक आणि कुपोषण ही केवळ आर्थिक समस्या नसून ती सामाजिक, आरोग्यविषयक आणि शैक्षणिक असमानतेशी घट्ट निगडित आहे. ग्रामीण भागात रोजगाराची अस्थिरता, महिलांच्या पोषणाबाबतची दुर्लक्षाची वृत्ती, अन्नधान्य वितरणातील त्रुटी, तसेच शहरी झोपडपट्ट्यांतील अस्वच्छता आणि पिण्याच्या पाण्याची टंचाई यामुळे अन्नसुरक्षेचे आव्हान अधिक गंभीर झाले आहे. यावर उपाय म्हणून 'प्रधानमंत्री गरीब कल्याण अन्न योजना', 'राष्ट्रीय अन्न सुरक्षा अधिनियम २०१३' (छऋड-), आणि 'मिड-डे मील योजना'सारख्या उपक्रमांनी काही प्रमाणात दिलासा दिला असला, तरीही त्यांच्या प्रभावी अंमलबजावणीची गरज तीव्रतेने जाणवते. अन्नसुरक्षा केवळ धान्य वितरणाच्या मर्यादेत न पाहता ती पोषण, आरोग्य, शिक्षण आणि पर्यावरण या सर्व अंगांनी समजून घेणे आवश्यक आहे. कारण भूक ही मानवी विकासातील सर्वात मोठी अडथळा आहे, आणि जोपर्यंत प्रत्येक भारतीयाला पुरेसे, सुरक्षित आणि पौष्टिक अन्न मिळणार नाही, तोपर्यंत 'विकसित भारत' हे स्वप्न अपूर्णच राहील.

जागतिक पातळीवर 'भूक' ही केवळ आर्थिक समस्या नसून सामाजिक आणि पर्यावरणीय प्रश्नही आहे. वाढत्या लोकसंख्येमुळे जमीन आणि पाणी यांसारख्या नैसर्गिक संसाधनांवर प्रचंड ताण पडत आहे. हवामान बदलामुळे शेतीचे स्वरूप झपाट्याने बदलत आहे. दीर्घकालीन दुष्काळ, अनियमित पाऊस, पूर, जमिनीची धूप, रासायनिक खतांमुळे झालेली मातीची हानी हे सर्व घटक अन्न उत्पादनावर विपरीत परिणाम घडवत आहेत. परिणामी शेतीतील उत्पादन कमी होते आणि अन्नधान्याचे दर वाढतात. शाश्वत अन्न प्रणाली (डींीरळपरलश्रश त्रेन्न डूीींशाी) हा आजच्या काळातील सर्वात महत्त्वाचा मुद्दा आहे. केवळ उत्पादन वाढवणे हे एकमेव उत्तर नाही, तर उत्पादन, वितरण, उपभोग आणि नासाडी कमी करणे या सर्व पायऱ्यांवर लक्ष देणे गरजेचे आहे. संयुक्त राष्ट्रांच्या शाश्वत विकास उद्दिष्टांपैकी (डऊॠी) दुसरे उद्दिष्ट नशीे कींपसशी लू २०३० म्हणजेच २०३० पर्यंत भुकेचा अंत हे आहे. हे उद्दिष्ट पूर्ण करायचे असल्यास कृषी क्षेत्रात वैज्ञानिक तंत्रज्ञानाचा वापर, सिंचनाचे आधुनिकीकरण, पाण्याचा कार्यक्षम वापर, जैविक शेती, स्थानिक पिकांचे संवर्धन, तसेच अन्न साखळीत महिलांचा सहभाग वाढवणे अत्यावश्यक आहे.

महिलांची भूमिका अन्नसुरक्षेत अत्यंत महत्त्वाची आहे. ग्रामीण भागात स्त्रिया शेतीपासून ते अन्न साठवणूक आणि स्वयंपाकापर्यंत सर्व कामात हातभार लावतात. मात्र त्यांना आर्थिक निर्णयप्रक्रियेत स्थान मिळत नाही. त्यामुळे महिलांना कृषी प्रशिक्षण, बियाणे व खतांची सुलभ उपलब्धता, तसेच बाजारपेठेतील न्याय्य दर मिळावा यासाठी शासनाने ठोस धोरणे आखली पाहिजेत. अन्न ही केवळ भूक भागवणारी गोष्ट नसून ती संस्कृती, ओळख आणि समाजजीवनाचा अविभाज्य भाग आहे. भारतीय समाजात अन्नाला 'अन्नपूर्णा'चे रूप दिले गेले आहे. परंतु आधुनिक जीवनशैलीमुळे अन्नाच्या उपभोगात आणि मूल्यांमध्ये आमूलाग्र बदल झाला आहे. फास्ट फूड, जंक फूड, प्रक्रिया केलेले खाद्य पदार्थ यांचा वाढता वापर आरोग्याच्या दृष्टीने धोकादायक ठरत आहे. स्थूलता, मधुमेह, उच्च रक्तदाब अशा 'जीवनशैलीजन्य आजारां'चे प्रमाण वाढत आहे. त्यामुळे 'आरोग्यदायी अन्न संस्कृती' विकसित करणे हा देखील जागतिक अन्न दिनाचा एक महत्त्वाचा संदेश आहे. पोषण आणि सुरक्षित अन्न हे मानवाधिकाराशी थेट संबंधित आहे. संयुक्त राष्ट्रांच्या मानवाधिकार जाहीरनाम्यातील कलम २५ नुसार, प्रत्येक व्यक्तीस आपले आणि आपल्या कुटुंबाचे आरोग्य टिकवण्यासाठी आवश्यक अन्न मिळणे हा त्याचा मूलभूत अधिकार आहे. म्हणूनच सरकार, उद्योग, समाजसंस्था आणि सामान्य नागरिक यांना एकत्रितपणे काम करण्याची गरज आहे.

भारतामध्ये आज अन्नधान्याचे उत्पादन वाढले असले तरी त्याचे समान वितरण आणि साठवणूक व्यवस्थापन हे अद्यापही आव्हानात्मक आहे. दरवर्षी लाखो टन धान्य अयोग्य साठवणुकीमुळे वाया जाते. भारतीय अन्न महामंडळ (ऋउख) च्या अहवालानुसार, सुमारे १० टक्के पर्यंत धान्य उंदीर, आर्द्रता आणि साठवणूक अभावामुळे नष्ट होऊ शकते. ही अन्ननासाडी टाळण्यासाठी आधुनिक शीतगृह आणि शेतकरी उत्पादक कंपनींचे जाळे मजबूत करणे गरजेचे आहे. भुकेचा प्रश्न हा फक्त 'अन्न नसल्याचा' नाही तर 'अन्नाचा गैरवाटप' आणि 'अन्नविषयक धोरणांची असमान अंमलबजावणी' यांचाही आहे. शहरी आणि ग्रामीण, श्रीमंत आणि गरीब, पुरुष आणि महिला यांच्यातील अन्नसुरक्षेतील अंतर कमी करणे हा सर्वात मोठा सामाजिक उद्देश असायला हवा.

जागतिक अन्न दिन हा केवळ उत्सव नसून आत्मपरीक्षणाचा दिवस आहे. आपण किती अन्न वाचवतो, किती नासवतो, आणि किती वाटतो याचा विचार करण्याचा दिवस आहे. आपण 'अन्न दान' आणि 'अन्न संवर्धन' या दोन्ही संकल्पना जीवनात उतरविल्या तरच जागतिक भूकमुक्तीचा स्वप्न साकार होईल. शाळा, महाविद्यालये, स्वयंसेवी संस्था आणि स्थानिक शासन यंत्रणा यांनी अन्नबचतीबाबत जनजागृती मोहिमा राबवाव्यात. अन्न हे जीवन आहे, अन्न हे आरोग्य आहे, आणि अन्न हे मानवतेचे प्रतीक आहे. म्हणूनच, 'अन्नाचा सन्मान करा, अन्नाची नासाडी टाळा आणि अन्नाचे समान वाटप करा' हा संदेश प्रत्येक नागरिकाच्या कृतीतून प्रतिबिंबित झाला पाहिजे. भविष्यातील पिढ्यांसाठी शाश्वत आणि समतामूलक अन्नव्यवस्था उभी करण्यासाठी आज आपण पावले उचलली पाहिजेत. भुकेविरुद्धचा हा लढा केवळ शासनाचा नाही, तर प्रत्येक मानवाचा आहे. कारण भूक कोणालाही विचारत नाही, ती फक्त जाणवते, आणि त्या जाणिवेतूनच जागतिक अन्न दिनाचा खरा अर्थ प्रकट होतो.

- ❋डॉ. राजेंद्र बगाटे, (लेखक, समाजशास्त्राचे अभ्यासक आहेत)❋

खाद्यपुर्तीसाठी अन्नाचा एक-एक-कण वाचविण्याची गरज...

विश्व खाद्य दिवस कृतीत बदलायला पाहिजे तेव्हाच जगातील उपासमारी संपुष्टात येईल.खाद्यांन्नाची समस्या पहाता संयुक्त राष्ट्रसंघाने १६ आक्टोंबर १९४५ ला खाद्य व कृषि संघटन (एफएओ) ची स्थापणा केली.कॉफ्रेस ऑफ द फूड एंड एग्रीकल्चर ऑर्गनाइजेश(एफएओ) ने १६ आक्टोंबर १९७९ पासून विश्व खाद्य दिवससाजरा करण्याची घोषणा केली. तेव्हापासुन जगात आंतरराष्ट्रीय विश्व खाद्य दिवस साजरा केल्या जातो.या दिवसांचा उद्देश म्हणजे जगातील वाढती भुकमरीची(उपासमारी) समस्यांच्या प्रती लोकांना जागरूक करने.उपासमारी, कुपोषण व गरीबीच्या विरूद्ध संघर्षाला मजबुती प्रदान करने.उपासमारीच्या समस्येकरीता संपूर्ण जग संघर्ष करीत आहे व उपासमारी, कुपोषण यातुन बाहेर निघण्यासाठी सर्वांचा संघर्ष सुरू आहे. भारताची अर्थव्यवस्था विकासाच्या मार्गावर वेगाने वाटचाल करीत आहे. परंतु आजही कोट्यवधी भारतीयांची भूक भागत नसल्याचे चित्र स्पष्ट दिसत आहे.तर भारताचे एक चीत्र असेही आहे की गोडाऊनमध्ये करोडोंटन अन्नधान्य सडत आहे.विश्व खाद्य दिवस साजरा करण्याचा उद्देश म्हणजे जगातील उपासमारी (भुकमरी) संपुष्टात आनणे. परंतु जगाचे दुर्भाग्य म्हणावे लागेल की,या कार्यक्रमाच्या इतके वर्षांनंतरही सुध्दा आजही जगातील करोडो लोकांना आम्ही दोन वेळचे जेवण सुध्दा देवु शकत नाही हे जगाचे दुर्भाग्यच म्हणावे लागेल.अन्न हे पुर्ण ब्रम्ह म्हटल्या जाते. कारण अन्नाशिवाय कोणीही जगु शकत नाही. मानव,जीवजंतू,वन्यप्राणी,जंगल संपदा यांना आपल्या पोटाची खळगी भरण्यासाठी अन्नाची आवश्यकता असतेच. त्यामुळे अन्नाच्या नासाडीबाबत जागरूकता आवश्यक आहे. अन्न-धान्य पिकवीण्याकरीता पाण्याची आवश्यकता असते. त्याचबरोर सजीव व निर्जीव या दोन्ही घटकांना पाण्याची अत्यंत आवश्यकता असते.त्यामुळे अन्नाची संपूर्ण प्रक्रिया पाण्यावर अवलंबून असते. अन्न-धान्याला जेवढे महत्त्व आहे त्यापेक्षा जास्त महत्व पाण्यालासुध्दा आहे.कारण पाणी रहाले तरच अन्नाचे उत्पादन होवु शकते.१६ आक्टोंबर संपूर्ण जग विश्र्व खाद्य दिवसम्हणुन साजरा करतात.कारण खाद्दांनाची जोपासना करणे अत्यंत गरजेचे आहे. आज जगातील प्रत्येक व्यक्ती रोजगार मीळवीण्यासाठी का धावपळ करतो?, मोल-मजुर, कामगारांना काम मिळावे म्हणून का धावपळ करतो? यामागे एकच उद्देश असतो वितभर पोटाची खळगी भरणे कारण काहीना काम मिळाले नाही तर उपाशीपोटी राहावे लागते हे सुद्धा अर्धसत्य आहे यालाही नाकारता येत नाही. करोणा काळात जगातील अनेक देशांमध्ये मोठ्या प्रमाणात उपासमारीची समस्या ओढावली होती.कारण या काळात करोडो लोकांचा रोजगार हिरावल्या गेला होता.त्यामुळे भारतासह अनेक देशांमध्ये उपासमारीची समस्या दिसून आली होती.या उपासमारीच्या संकटात अनेकांना आपले प्राणसुध्दा गमवावे लागले.अशाप्रकारचे उग्ररूप करोणा काळात दीसुन आले.जगात खाद्यांन्नाला कुठेही तडा जाऊ नये याकरिता शेतकरी वर्ग आपल्या अंगातुन घाम गाळतो व शेती पिकवितो. तेव्हाच देशासह जगातील लोकांच्या पोटाची खळगी भरते. म्हणुनच शेतकऱ्यांना अन्नदाता म्हणुन संबोधल्या जाते. शेतकऱ्यांनी जर अन्न पिकवीले नाही तर संपूर्ण जनतेवर उपाशी मरण्याची पाळी येवु शकते.परंतु मानवजातीला जिवीत ठेवण्याचे दायीत्व व जबाबदारी शेतकऱ्यांनी घेतली आहे. त्यामुळे सर्वप्रथम १६ आक्टोंबर विश्व खाद्य दिवसांच्या निमित्ताने संपूर्ण शेतकरी बांधवांना मी शतशत प्रणाम करतो. कारण उन,पाऊस,थंडी,ओला दुष्काळ,कोरडा दुष्काळ, सुनामी आणि अकाल यांच्याशी संघर्ष करून शेतकरी शेतीतुन उत्पन्न काढत असतो.भारताला शेतकऱ्यांचा राजा संबोधल्या जाते म्हणजेच कृषिप्रधान देशपरंतु गेल्या ७८ वर्षांपासून आजही भारतीय शेतकरी अत्यंत दु:खी असल्याचे दिसून येते. कारण आजही शेतकऱ्यांना त्यांच्या मालाला सरकार कडून योग्य भाव मिळत नाही.सरकारकडुन बाजार समिती किंवा मंडीमध्ये योग्य भावाची घोषणा केली जात नाही.त्यामुळे भारतीय शेतकरी नाराज असल्याचे दिसून येते.आज शेतकऱ्यांचा विचार केला तर मनाने व स्थावर मालमत्तेच्या दृष्टीकोनातून करोडपती आहे. परंतु आर्थिकदृष्ट्या कंगाल व शुन्य आहे. कारण भारतात शेतकऱ्यांचे रक्त पिण्याचे काम दलाल,व्यापारी व राजकीय पुढारी वर्ग नेहमीच करतांना दिसतात.आज व्यापाऱ्याजवळ, राजकीय पुढाऱ्यांजवळ चारचाकी गाडी, बंगला,सोनेनाने,चल-अचल संपत्ती व अवैध संपत्ती दिसून येते हे आले कोठून? भारतातील शेतकरी राबराब राबतो परंतु आताही त्यांच्या नशिबी भोपळा आल्याचे दिसून येते.कारण कोणतीही सरकार असो ती पुर्णपणे व्यापाऱ्यांच्या व पुंजीपती यांच्या पाठीशी असल्याचे गेल्या ७८ वर्षांपासून आपण पहात आहोत. त्यामुळे आज शेतकरी वर्ग मागासलेला आहे.भारत स्वतंत्र झाल्यानंतरही भारतीय शेतकऱ्यांनी जनतेला अन्न-धान्याची कमतरता पडू दिली नाही.परंतु चीनमध्ये १९७० मध्ये भुकमरीची महाभयानक लाट आली अशा परीस्थितीत चीनजवळ खायला अन्न-धान्य नव्हते.म्हणुन त्यांनी अन्न-धान्याऐवजी कुत्रे, मांजर, पाल, साप,कीडे-माकोडे व अन्य प्राणी खायला सुरुवात केली. चीनची ही भयावह स्थिती पहाता चीन सरकारने प्रतीबंधीत प्राण्यांना जनतेला नेहमी करीता खाण्याची परवानगी दिली. अशा कठीण परिस्थितीतुन जावुनसुध्दा आज चीन बलाढ्य देश बनला आहे.याचे संपूर्ण चीत्र आपल्याला वुहान प्रांतातुन दीसुन आले. परंतु भारतीय शेतकऱ्यांनी स्वतंत्र पुर्वकाळात व स्वतंत्र्यानंतरसुध्दा भारत वासीयांना अन्नची कमी पडु दीली नाही ही भारतीय शेतकऱ्यांची महानता व एकनिष्ठता आहे. परंतु सरकारच्या अन्न-धान्य साठ्याचे नियोजन गोडाऊनच्या कमतरतेमुळे दरवर्षी करोडो टन अन्नधान्य सडत असते आणि यातुनच उत्पन्न होते भुकमरी (उपासमारी)ची सुरुवात. आजही भारतात मेळघाट सारख्या व अतिदुर्गम भागात भुकमरी व कुपोषणाची समस्या मोठ्या प्रमाणात दिसून येते असे का?याचा अभ्यास राजकीय पुढाऱ्यांनी करण्याची गरज आहे.

आज भारतात उलटी गंगा वाहतांना दीसते देशातील ६० टक्के शेतकऱ्यांकडे करोडो रुपयांची शेती आहे.परंतु आजही भारतीय शेतकरी गरीब आहे.याचे मुख्य कारण म्हणजे राजकीय पुढाऱ्यांनी व व्यापाऱ्यांनी आतापर्यंत शेतकऱ्यांचे फक्त रक्त पिण्याचे काम केल्याचे दिसून येते. त्यामुळेच आज भारतात अनेक भागातील अन्नदाता शेतकरी आत्महत्यां करतांना दिसतो.कारण त्यांची संपूर्ण शेती निसर्गावर अवलंबून असते. आतातर वाढते प्रदुषण व ग्लोबल वॉर्मिगमुळे मोठ्या प्रमाणात हवामानात बदल झाल्याने शेतकऱ्यांना अत्यंत कठीण परिस्थितीत आनुण ठेवले आहे.विश्न खाद्य दिवसांच्या निमित्ताने शेतकरी सरकारला विचारते की मुठभर नगरसेवक, आजी-माजी आमदार-खासदार व मंत्री मेहनत न करता पाच वर्षांत करोडपती व अरबोपती कसेकाय होतात? राजकीय पुढारी शेतकऱ्यांपेक्षा एवढा मोठा आहे का?की त्याला गलेलठ्ठ पगार, पेन्शन,इतर भत्ते सरकार देते व शेतकऱ्यांना भोपळा देते. हे लोकशाहीच्या देशात चालय्य तरी काय?सर्व राजकीय पुढारी सांगतात की आम्ही शेतकऱ्यांच्या पाठीशी आहोत. समान अधिकार,समान न्याय असे खोकले आश्वासन देतात. परंतु आजच्या परिस्थितीत राजकीय पुढारीच शेतकऱ्यांचा घात करतांना दिसत आहे.त्यामुळे सरकारने शेतकऱ्यांच्या प्रती जागरूकता दाखवुन विश्र्व खाद्य दिवसांच्या निमित्ताने शेतकऱ्यांना सर्वोतोपरी मदत केली पाहिजे.आंतरराष्ट्री माहिती नुसार जगात उपाश्यापोटी झोपणाऱ्यांची संख्या मोठ्या प्रमाणात वाढत असल्याचे सांगण्यात येत आहे. संयुक्तराष्ट्र खाद्य आणि कृषिसंघटना नुसार २००२ च्या तुलनेत खाद्यान्नवस्तुच्या किंमतीत १४० टक्याने भारीभरकम वाढ झाली आहे.यामुळे डिसेंबर २००७ पासुन ४० देशांना खाद्यांन्न संकटाचा सामना करावा लागत होता.सध्या गेल्या अडीच वर्षांपासून सुरू असलेले रशिया-युक्रेन युद्ध भयावह स्थितीमध्ये आहे आणि आणि आता अचानक इजरायल- हमास-हिज्बुल्ला-इराण यांचा संघर्ष टोकाला पोहोचला आहे.यामुळे युध्दाचा भडका महाभयानक स्थितीत आहे.याचा परिणाम अन्नसाठ्यावर होवून अत्यंत गंभीर परिस्थिती निर्माण झाली आहे व पुढे आणखी भयावह परिस्थिती होऊ शकते. भारतीय खाद्य निगमने स्वत: कबुल केले आहे की दरवर्षी गोदामातील ५० करोड रुपयांचा अनाज म्हणजे १०.४० लाख मीट्रिक टन पर्यंत अनाज सडतो किंवा खराब होतो.हीबाब कृषी प्रधान देशाच्या दृष्टीकोनातून अत्यंत गंभीर, दु:खद व चिंताजनक बाब आहे.कारण खराब होणारे अन्न-धान्य प्रत्येकवर्षी सव्वा करोड लोकांची भुक मीटवु शकते.परंतु भारताचे दुर्भाग्य म्हणावे लागेल की शेतकऱ्यांनी मेहनतीने तयार केलेला लाखो टन अनाज सडतो आणि यामुळेच भुकमरीची समस्या उद्भवत आहे याला नाकारता येत नाही. यामुळेच भारतात करोडो लोक उपाश्यापोटी झोपतांना दीसतात.भारताची हेही समस्या आहे की सहा वर्षांखालील ४७ टक्के मुले कुपोषणाची शीकार होत आहे.एफएओच्या माहिती नुसार भारतात २००८ मध्ये २० करोड १० लाख लोक भुकमरीचा सामना करीत होते.ग्लोबल हंगरच्या इंडेक्सने जारी केलेल्या २०२३ च्या आकडेवारीनुसार भारताचा विश्र्व भुकमरी सुचकांकमध्ये १२५ देशांच्या तुलनेत १११ वा नंबर लागतो ही बाब भारताच्या दृष्टीकोनातून अत्यंत गंभीर व चिंताजनक आहे.या उलट भारताच्या शेजारील देशांचा विचार केला तर त्यांची परिस्थिती भारतापेक्षा चांगली आहे यात पाकिस्तान- १०२, बांगलादेश-८१, नेपाळ-६९, श्रीलंका -६० व्या स्थानावर आहे.गेल्या काही महिन्यांपासून देशातील २० कोटी लोकांना मोफत अन्न-धान्याची प्रधानमंत्री गरीब कल्याण अन्न योजना असतांना सुध्दा भुकबळीची संख्या वाढत आहे ही अत्यंत दुर्दैवी बाब आहे.भारतात सर्वेमध्ये हेही लक्षात आले की लग्नसमारंभ, महाप्रसाद व अन्य जेवणाच्या कार्यक्रमात हजारो टन खाद्यान्न वाया जाते.याला कोठेतरी रोखलेच पाहिजे. आजच्या परीस्थितीत अन्नाचा प्रत्येक कण वाचवीण्याची गरज आहे.आज अन्नाचा प्रत्येक दाना महत्वाचा आहे. तेव्हाच म्हणतात दाने दाने पे लिखा है, खाने वाले का नाम या म्हणीची पुर्तत: होवु शकते.आज १४० कोटी जनतेचे दायीत्व बनते की अन्नाचा प्रत्येक कण वाचवुन देशातील उपासमारी व कुपोषण यावर अंकुश लावला पाहिजे. विश्व खाद्य दिवसांच्या निमित्ताने मी १४० कोटी जनतेला विनंती करतो की अन्नाचा एक-एक कण वाचवीण्याची नीतांत गरज आहे.कारण देशातील वाढती लोकसंख्या,जगातील युद्धजन्य परिस्थिती,बदलते हवामान पहाता अन्न-धान्याचे जतन करने अत्यंत गरजेचे आहे. कारण भारतात बालकांच्या कुपोषणाची स्थिती अत्यंत वाईट आहे.त्याचप्रमाणे मी सरकारला आग्रह करतो की अन्न-धान्याचा काळाबाजार ताबडतोब रोखला पाहिजे व जमाखोरांच्या प्रती कठोर पाऊल उचलुन त्यांच्या मुसक्या आवरल्या पाहिजे.तेव्हाच विश्र्व खाद्य दिवसाला खरे महत्व येईल.संपुर्ण जग एकीकडे खाद्यांनासाठी आठा-पीटा करून वन-वन हिंडत आहे तर दुसरीकडे संपूर्ण जग युद्धाच्या उंबरठ्यावर येऊन बारूदच्या ढीगाऱ्यावर बसल्याचे दिसून येते.म्हणजेच आज जगात खाद्यान्ना पेक्षा दारूगोळ्याला जास्त महत्व दील्याजात आहे.याला कोठेतरी रोखलेच पाहिजे अन्यथा अनर्थ होवू शकतो.याकरिता जीवन जगण्यासाठी खाद्यांनाकडे प्रत्येक देशांनी तत्परता दाखवुन उपासमारी, कुपोषण,भुकमरी याला पुर्णविराम लावण्यासाठी युद्ध पातळीवर प्रयत्न केले पाहिजे यातच जगाचे कल्याण आहे.जय हिंद.

- लेखक.
रमेश कृष्णराव लांजेवार
(स्वतंत्र पत्रकार) नागपूर.

संक्षिप्त

दीपावली सणानिमित्त अन्न व औषध प्रशासनाची विशेष तपासणी मोहीम सुरु

भेसळयुक्त पदार्थांची विक्री करणाऱ्यावर कायदेशीर कार्यवाही होणार

आत्ताच एक्सप्रेस

जालना प्रतिनिधी/ सणासुदीच्या काळात अन्नपदार्थांमधील संभाव्य भेसळ रोखण्यासाठी अन्न व औषध प्रशासनातर्फे जालना जिल्ह्यात विशेष मोहीम राबविण्यात येत आहे. सण महाराष्ट्राचा -संकल्प अन्न सुरक्षेचा ही राज्यव्यापी मोहीम अन्न व औषध प्रशासनाकडून ऑगस्ट महिन्यापासून राबविण्यात येत आहे. तरी नागरिकांनी दुध व खव्यापासुन तयार केलेली मिठाई २४ तासाच्या आत सेवन करावी, असे आवाहन अन्न व औषध प्रशासन कार्यालयाचे सहायक आयुक्त निखील कुलकर्णी यांनी प्रसिध्दीपत्रकाद्वारे केले आहे.

विशेष तपासणी मोहिमेअंतर्गत जालना शहरासह जिल्ह्यातील खाद्यपदार्थ उत्पादक, घाऊक विक्रेते, वितरक, मिठाई उत्पादक व विक्रेते यासारख्या आस्थापनांच्या तपासण्या करुन एकूण ४१ अन्न नमुने तपासणीसाठी घेण्यात आले. सदर नमुन्यामध्ये दूध, खवा, पनीर, तूप, खाद्यतेल, मिठाई आणि सुकामेवा आदी अन्नपदार्थांचे नमुने घेण्यात आले आहेत. त्याचप्रमाणे कमी दर्जाचे असल्याच्या संशयावरुन खाद्यतेलाचा १३ हजार ८९९ किलोग्रॅम एकुण रुपये २१ लाख २७ हजार ७४२ रुपये किमतीचा साठा नमुने विश्लेषणाकरीता घेऊन जप्त करण्यात आला आहे. या नमुन्यांचा विश्लेषण अहवाल प्राप्त होताच अन्न सुरक्षा व मानके कायद्यानुसार पुढील कार्यवाही करण्यात येईल. सदर मोहिम दिवाळीपर्यंत राबविण्यात येणार आहे. तसेच नागरिकांनी परवाना व नोंदणीधारक विक्रेत्याकडुनच खरेदी करावी, मिठाई व नाशवंत अन्न पदार्थांची योग्य तापमानावर साठवणुक करावी. असेही अन्न व औषध प्रशासन विभागाकडून कळविले आहे.

बदनापूर तालुक्यातील कुसळी गावात जिल्हास्तरीय जुगार खेळ खुलेआम सुरू!

दररोज लाखो रुपयांची उलाढाल, पोलिस प्रशासन गप्प

आत्ताच एक्सप्रेस

बदनापूर /प्रतिनिधी/ बदनापूर तालुक्यातील देवगाव फाटा ते कुसळी हा परिसर अवैध धंदेवाल्यांचे नंदनवन झालेले आहे. येथे नवनवीन अवैध धंदे दररोज उघडत आहेत. देवगाव फाट्यावर लाल पडदा लावून सुरू असलेल्या चक्री खेळाबाबत 'दैनिक आत्ताच एक्सप्रेस' मध्ये वृत्त प्रसिद्ध झाले होते. त्यानंतर पोलिसांकडून कार्यवाही झाली नाही; मात्र तो लाल पडदा आता निळा झालेला आहे. कदाचित हीच कार्यवाही बदनापूर पोलीस स्टेशनमधील स्वयंघोषित कर्तव्यदक्ष पोलीस अधिकाऱ्यांनी केली असावी.

अशातच आता कुसळी येथील लाहुकी नदीच्या काठावर निसर्गरम्य वातावरण पाहून जिल्हास्तरीय जुगार अड्डा सुरू झालेला आहे. 'जिल्हास्तरीय' असे म्हणण्याचे कारण म्हणजे येथे फक्त स्थानिक जुगारी नव्हे, तर जालना व छ. संभाजीनगर येथील जुगारी देखील येतात. आपल्या तालुक्यात दुसऱ्या जिल्ह्यातून येणारे खेळाडू बघून पोलिस प्रशासनालाही गर्व वाटत असेल आणि ते याकडे प्रसिद्धीसारखे बघत असतील. त्यामुळेच त्यांच्याकडून या अवैध धंद्यांवर कार्यवाही न होता उलट अजून २-३ जिल्ह्यांतील खेळाडू कसे आकर्षित करता येतील यासाठी सूट दिली जात असावी. कारण यामुळे तालुक्याच्या अर्थव्यवस्थेत वाढ होत नाही, परंतु बदनापूर पोलीस स्टेशनमधील अधिकारी व कर्मचारी यांच्या वैयक्तिक उत्पन्नात मात्र वाढ होत आहे.

इयत्ता २री, ३री मध्ये शिकणाऱ्या विद्यार्थ्याला जर विचारले की येथे चक्री खेळ कोठे चालतो, पत्ते कोठे खेळले जातात, दारू कोठे मिळते, तर तो विद्यार्थी त्याचा पत्ता सांगू शकतो. मात्र बदनापूर येथील स्वयंघोषित कर्तव्यदक्ष पोलीस अधिकारी व कर्मचारी यांना त्या बाबत माहिती नाही. आता एवढे कामचोर तर नाहीत बदनापूर पोलीस स्टेशनमधील अधिकारी व कर्मचारी; त्यांना या बाबत पूर्ण माहिती आहे, मात्र लालसेपोटी कार्यवाही त्यांच्याकडून होत नाही.

या परिसरात अवैध वाळू उपसा, अवैध दारू विक्री, अवैध जुगार, अवैध चक्री खेळ, अवैध गांजा असे अनेक अवैध धंदे दिवसाढवळ्या अनेक वर्षांपासून सुरूच आहेत. सदर परिसर हा अवैध धंद्यांचा मॉल बनलेला आहे. या ठिकाणी अशा सर्व बेकायदेशीर वस्तू मिळतात ज्या पूर्ण जिल्ह्यात मिळत नाहीत. आणि यामुळे पोलिस प्रशासनाला १००% हफ्ते मिळत आहेत. पोलिस निरीक्षकापासून ते बीट अंमलदारांपर्यंत सर्वांना कमिशन देण्यात येते, असे खुलेआम अवैध धंदेवाले सांगतात.

देवगाव बीट अंमलदार जोनवाल हे देवगाव फाट्यावर चालणाऱ्या चक्री खेळाच्या बाजूला असलेल्या हॉटेलमध्ये चहा पितात, मात्र त्यांचा दृष्टिकोन खूप सरळ आहे - म्हणूनच त्यांना आजूबाजूचं काहीच दिसत नाही. गोरगरीबांसमोर मी पोलीस आहे आणि अवैध धंदेवाल्यांसमोर आपला सेवक अशी भूमिका त्यांनी घेतली आहे. याचे कारण हफ्ते आहेत का काही दुसरे, असा प्रश्न त्यांच्या या भूमिकेमुळे उपस्थित होत आहे. बदनापूर पोलीस स्टेशनमध्ये असे अनेक अधिकारी व कर्मचारी आहेत, ज्यांची पोलिसगिरी फक्त सामान्य नागरिकांवर चालते; अवैध धंदेवाल्यांसमोर ते लालसेपोटी गप्प बसण्याची भूमिका घेतात.

बदनापूर पोलीस स्टेशनमधील कार्यरत पोलिस निरीक्षकांच्या कॅबिनमध्ये सामान्य नागरिकांना जाण्यासाठी बराच वेळ थांबावे लागते, मात्र अवैध धंदेवाल्यांना कुठल्याही प्रकारची अडवणूक केली जात नाही. आता याचे कारण आर्थिक आहे का पोलिस निरीक्षक साहेब त्यांना सामाजिक कार्यकर्ते समजतात, असा प्रश्न सामान्य नागरिक विचारत आहेत. पोलिस निरीक्षक साहेब आपल्या केबिनमधून या परिसरात का येत नाहीत? त्यांनाही आर्थिक फायदा होत आहे का, याची चौकशी करणे आता फार आवश्यक झाले आहे.

देवगाव, कुसळी, कस्तुरवाडी येथील अनेक रहिवासी हे या अवैध धंद्यांमुळे व्यसनी झालेले आहेत. त्यामुळे घरगुती भांडणात वाढ होत आहे. गोरगरीब लोक लालसेपोटी या खेळात आपला पैसा गमावत आहेत. महिलांना दररोज मानसिक व शारीरिक ताण सहन करावा लागत आहे. तरुण पिढी पैशासाठी चोऱ्या, मारामाऱ्या करत आहे, तरीसुद्धा बदनापूर पोलिस प्रशासन फक्त बघ्याची भूमिका घेत आहे. आता तरी या सणासुदीच्या काळात बदनापूर पोलिस प्रशासनाने चिंतन करावे आणि या अवैध धंद्यांमुळे स्वतःचा होणारा फायदा सोडून गोरगरीब जनतेकडे पाहावे. तसेच हे अवैध धंदे संपूर्णतः बंद करावेत, अशी मागणी सामान्य नागरिकांकडून होत आहे.

वाचन प्रेरणा दिनानिमित्त ग्रंथप्रदर्शनाचे आयोजन

आत्ताच एक्सप्रेस

जालना प्रतिनिधी/ वाचन प्रेरणा व संस्कृतीचा विकास ही एक सातत्याने चालणारी प्रक्रीया आहे. ज्ञानसंपन्न आणि माहिती समृध्द समाज घडविण्यासाठी वाचन संस्कृतीचा प्रचार, प्रसार व विकास होणे आवश्यक आहे. माजी राष्ट्रपती डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांचा १५ ऑक्टोंबर हा जन्मदिवस अर्थात वाचन प्रेरणा दिनानिमित्ताने ग्रंथप्रदर्शनाचे आयोजन जिल्हा ग्रंथालय अधिकारी कार्यालय, जालना येथे करण्यात आले आहे. ग्रंथप्रदर्शन उदघाटनप्रसंगी जिल्हा माहिती अधिकारी अरुण सुर्यवंशी, जेष्ठ वाचक व निवृत्त मुख्याध्यापक मधुकर जोशी, जिल्हा ग्रंथालय अधिकारी चंद्रशेखर ठाकुर, शंकर पवार, गणेश हिवरे, चंद्रकांत गोमटे व विद्यार्थी यांची उपस्थिती होती.

ग्रंथप्रदर्शन जिल्हा ग्रंथालय अधिकारी कार्यालय, पोलिस अधिक्षक कार्यालयासमोर, पत्रकार भवनशेजारी, जालना येथे सर्वासाठी खुले असुन जनतेने या प्रदर्शनाचा लाभ घेऊन शासकीय ग्रंथालयाचे सभासद व्हावे, असे आवाहन जालनाचे जिल्हा ग्रंथालय अधिकारी चंद्रशेखर ठाकुर यांनी केले आहे.

चिंचोली येथील छत्रपती प्राथमिक विद्यालयात वाचन प्रेरणा दिन साजरा

आत्ताच एक्सप्रेस/ कन्नड / प्रतिनिधी/ कन्नड तालुक्यातील चिंचोली लिंबाजी येथील छत्रपती प्राथमिक विद्यालयात वाचन प्रेरणा दिन साजरा छत्रपती प्राथमिक विद्यालय चिंचोली लिं. येथे मिसाईल मॅन मा. राष्ट्रपती डॉ. ए.पी.जे.अब्दुल कलाम यांची जयंती साजरी करण्यात आली. मुख्याध्यापक श्री योगेश काथार, यांच्या हस्ते डॉ. अब्दुल कलाम यांच्या हस्ते प्रतिमेचे पूजन करण्यात आले व विद्यार्थ्यांना अवांतर पुस्तके वाचण्यासाठी देण्यात आली.सुनिता ठाकरे यांनी विद्यार्थ्यांना यांच्या जीवनाबद्दल माहिती दिली यावेळी सुवर्णलता चव्हाण, गजानन धोंडकर, नागसेन इंगळे, सोनाली दाभाडे,राहुल खरात ,डिंगाबर पवार शाळेतील विद्यार्थी सह आदी उपस्थित होते.

शेतकऱ्यांच्या बांधावर जाऊन सांगलीकरांची थेट मदत!

समाजभानच्या माध्यमातून घनसावंगी-अंबड तालुक्यातील ८० पुरग्रस्त शेतकऱ्यांना ५ हजारांची मदत

आत्ताच एक्सप्रेस

घनसावंगी प्रतिनिधी / घनसावंगी अंबड तालुक्यातील झालेल्या अतिवृष्टीमुळे आणि गोदावरी नदीला आलेल्या महापुरामुळे अनेक गावांतील शेतकरी आणि ग्रामस्थांना मोठा फटका बसला आहे. शेती, घरं, जनावरे आणि संसारोपयोगी साहित्याचे प्रचंड नुकसान झाल्याने शेतकऱ्यांवर संकट कोसळले आहे. शासनाची मदत अद्याप सर्वांपर्यंत पोहोचलेली नसतानाच, सांगली जिल्ह्यातील अंकलखोप ग्रामस्थांनी मानवतेचा अनोखा आदर्श घालून देत, थेट शेतकऱ्यांच्या बांधावर जाऊन मदतीचा हात पुढे केला.

'समाजभान' या सामाजिक संस्थेच्या माध्यमातून सांगली, कोल्हापूर परिसरातील स्वयंसेवकांनी जालना जिल्ह्यातील पूरग्रस्त भागाला भेट दिली. सांगलीकरांनी बारा स्वयंसेवकांची टीम घेऊन घनसावंगी आणि तालुक्यातील रामसगाव, बोलेगाव, शिंदेवडगाव, गोंदी, अंबड आदी गावांमध्ये भेट देऊन शेतकऱ्यांना थेट आर्थिक सहाय्य केले. प्रत्येकी ५ हजार रुपये रोख रक्कम, तसेच जीवनावश्यक साहित्य देऊन सांगलीकरांनी आपण एकमेकांचे आहोत हे प्रत्यक्ष कृतीतून दाखवून दिले.

सांगलीकर ग्रामस्थांनी सांगितले की, जेव्हा सांगली आणि कोल्हापूर भागात पूर आला होता, तेव्हा मराठवाड्यातील समाजभान संस्थेने आमच्या मदतीसाठी पुढाकार घेतला होता. आज मराठवाडा अडचणीत आहे, त्यामुळे आपली जबाबदारी म्हणून आम्ही येथे आलो आहोत. या भावनेने प्रेरित होऊन त्यांनी दोन दिवसांच्या मुक्कामात अनेक गावांना भेट दिली.

फक्त पूरग्रस्त शेतकऱ्यांनाच नव्हे, तर घनसावंगी आणि अंबड तालुक्यातील आत्महत्याग्रस्त शेतकरी कुटुंबांनाही त्यांनी भेट दिली. त्यांच्या वेदना जाणून घेत, सांगलीकरांनी अशा कुटुंबांना प्रत्येकी १० हजार रुपये रोख मदत केली. यामुळे अनेक कुटुंबांच्या डोळ्यांत कृतज्ञतेचे अश्रू उभे राहिले.

तसेच, ठाणे येथील प्रकाशयात्री फाऊंडेशनच्या वतीने पूरग्रस्त व गरजू कुटुंबांना साड्या, ब्लँकेट्स, किराणा आणि जीवनावश्यक साहित्याचे वाटप करण्यात आले. समाजभान संस्थेच्या समन्वयातून ही मदत कार्यवाही अतिशय नियोजनबद्ध पद्धतीने पार पडली.

या उपक्रमाद्वारे एकूण ८० शेतकरी व १० आत्महत्याग्रस्त शेतकरी कुटुंबांना मदत पोहोचवण्यात आली. मदत मिळाल्याने अनेक शेतकऱ्यांच्या चेहऱ्यावर आशेचा किरण दिसून आला. शासनाच्या मदतीपूर्वीच मिळालेल्या या थेट सहाय्यामुळे शेतकऱ्यांना मानसिक दिलासा मिळाला.

समाजभानच्या कार्यकर्त्यांनी सांगितले की, आपत्तीच्या काळात कोणाच्या दारी मदतीची अपेक्षा न ठेवता स्वतःहून पुढे जाणे, हेच खरे समाजभान आहे. सांगलीकरांचा हा उपक्रम मानवीतेचा, आपुलकीचा आणि सामाजिक बांधिलकीचा जिवंत नमुना ठरला आहे.

या अनोख्या मदतकार्यामुळे मराठवाड्याच्या मातीत पुन्हा आशेचा किरण फुलला असून, संकटाच्या काळात समाज एकत्र येतो तेव्हा मदत नव्हे, तर विश्वास उभा राहतो, हे सांगलीकरांनी आपल्या कृतीतून दाखवून दिले आहे.

जरंडीत ५५ दिव्यांगाना दिवाळीच्या सणाचा फराळ व आनंदाचा शिधा..जरंडी ग्रामपंचायतीच्या उपक्रम

आत्ताच एक्सप्रेस

सोयगाव प्रतिनिधी / विजय पगारे / सोयगाव तालुक्यातील जरंडी ग्रामपंचायतीने दिव्यांगाना पाच टक्के निधीतून गावातील ५५ दिव्यांगाना दिवाळी फराळ व आनंदाचा शिधा किट वाटप केली मंगळवारी अकरा वाजता ग्रामपंचायतीच्या आवारात सरपंच स्वाती पाटील,उपसरपंच संजय पाटील,मधुकर सोनवणे, मधुकर पाटील यांच्या उपस्थितीत हा कार्यक्रम संपन्न झाला दरम्यान दिव्यांगाची दिवाळी साजरी व्हावी या हेतूने हा उपक्रम ग्रामपंचायत अधिकारी सुनील मंगरुळे यांच्या संकल्पनेतून हा उपक्रम राबविण्यात आला यावेळी गावातील दिव्यांगाना आनंदाच्या शिधा मध्ये किराणा,एक किलो साखर,एक किलो गुळ, तेल,व इतर वस्तूचा समावेश आहे.यावेळी कृषिभूषण रवींद्र पाटील,दिलीप पाटील,प्रकाश पवार,बनेखा तडवी,अमृत राठोड,कैलास माताडे,दिलीप गाडेकर,,बाबू रामदास, आदींची उपस्थिती होती. लिपिक संतोष पाटील,सतीश बाविस्कर, अंबु राठोड, प्रकाश पवार,आदींनी पुढाकार घेतला.

जरंडी ग्रामपंचायतीने ५५ दिव्यांगाना आनंदाचा शिधा किट वितरण करून त्यांची दिवाळी गोड केली आहे..

वूतपत्र विक्रेता दिन १५ ऑक्टोबर ..... वूतपत्र विक्रेत्यांच्या कष्टाला आहे का अंत?

आत्ताच एक्सप्रेस

सोयगाव प्रतिनिधी/ विजय पगारे / धावपळीच्या जगात वृत्तपत्रांचं अस्तित्व आजही तितकंच महत्वाचं मानलं जातंय.काळाने सद्यपरिस्थितीत त्याच्यापुढे बरीच आव्हाने उभी केली असली तरी,आपलं अस्तित्व टिकवून ठेवण्यात वृत्तपत्रांना जे आज यश मिळतय,त्यात महत्वाची भुमिका जर कुणी बजावत असेल तर तो म्हणजे वृत्तपत्र विक्रेता.सकाळी पहाटे साखरझोप विसरुन भुकेल्या पोटी,फक्त चहावर अर्ध्या झोपेतही आपले काम चोखपणे बजावणारे वृत्तपत्र विक्रेते आजही काही कमी नाहीयेत.येणाऱ्या वर्तमानपत्रांची वर्गवारी करुन ती विभागुन ज्याच्यात्याच्याकडे वेळच्यावेळी अत्यंत कमी वेळात पोहचवणं,हे एकाग्रतेचं काम खरं तर तेच करु जाणोत.त्यातही एखाद्या प्रकाशनाची गाडी उशिरा आली तर पुन्हा डबल काम.

१५ ऑक्टोबर हा दिवस म्हणजे राष्ट्रपती डॉ.अब्दुल कलाम यांचा जन्मदिवस.हा दिवस शासनातर्फे वाचन प्रेरणा दिवस म्हणुनही साजरा केला जातो.ज्या महापुरुषाने लहान असताना गरजेपोटी वृत्तपत्र वाटप केले,त्यांच्याच जन्मदिनी वृत्तपत्र विक्रेता दिवस साजरा होण्यास सुरुवात झाली,ही गोष्टचं स्वागतार्ह आहे,जबाबदारीची जाणीव करुन देणारी आहे.वृत्तपत्र विक्रेता ही गोष्ट खरंतर अभ्यासाशिवाय समजु न शकणारी आहे.विविध वृत्तपत्र संघटनांद्वारे विक्रेत्यांसाठी विविध कल्याणकारी योजनांसाठी त्यावर नेहमीच अभ्यासू पद्धतीने चर्चा व उपक्रम आयोजिले जातात.आज आधुनिक काळी जसे संदेश बदलले तशी ती नेणारी साधनेही बदलु लागलीयेत.डिजीटलायझेशनच्या युगातही आपले महत्व वृत्तपत्रांनी अधोरेखित केलंय.आज उद्योगांस चालना देण्यासाठी,शिक्षणाची माहिती व प्रसिध्दीपत्रकाकरता,संस्कारक्षम लेखांकरता, राजकारण कट्टा,अर्थनीती समजावणारी वृत्तपत्रे,समाजकारणासाठीचं एक माध्यम म्हणुन वृत्तपत्रांचं साम्राज्य आजही तितकंच अबाधित आहे. वर्तमानपत्रांना आजघडीस चांगल्यात चांगले तंत्रज्ञान वापरून छापावी तर लागतातच, पण त्याही पेक्षा ती जनतेपर्यंत पोहचविण्यासाठी शारीरिक मेहनत ही घ्यावीच लागते.इंटरनेटचं जाळ जरी घरोघर व हातोहात पोहचलं असलं तरी हातात वृत्तपत्र घेऊन वाचणं म्हणजे वाचकांसाठी स्वर्गसुखच.

वर्तमानपत्र छापुन झाल्यानंतर अत्यंत कमी वेळात साधारण ४ तासांच्या आत ते विक्रेत्यांकडे पोहचवणे गरजेचे असते, नाही तर त्याची रद्दी होते ,हे माहित असल्यामुळेच चांगल्या प्रकारचे वितरण आणि त्यासाठी चांगले वितरक कंपनीला नेमावे लागतात.सकाळी पहाटेच उठून ती विविध भाषांची ,विविध किमतींना असणारी ,विविध वितरकांकडे असणारी वर्तमान पत्रे विक्रेत्यास अत्यंत कमी वेळात जागच्या जागेवर पैसे मोजून खरेदी करावी लागतात.त्यामुळे चलाखपणा ,हिशोबी वृत्ती,एकाग्रता,चाणाक्षपणा हा नित्याचाच असतो.तो ही पहाटेच म्हणजे अपुरी झोप राहिली तर गणित चुकलं समजायचं;हिशोबाचंही आणि आरोग्याचही,ही धावाधाव करून घेतलेली वर्तमानपत्रे वेळच्या वेळेस वाचक असलेल्या ठिकाणी म्हणजे प्रत्येक इमारतीगणिक आणि घरांगागणिक वेगवेगळी टाकावी लागतात ,त्यातही मोठी कसरत ज्याला जो पेपर हवा तो त्यालाच मिळावयास हवा .एखाद्या कन्नड वाचणाऱ्याला तेलगु देऊन कस चालेल? एखादं राजकीय पक्षप्रेरित वर्तमानपत्र असेल तर दुसरे देऊन कसे चालेल ?आणि समजा चुकून गेलीच तर भांडणे

नित्याचीच ,त्यामुळे भांडणाकडे फारसे लक्ष न देता एकाग्र होऊन शांतपणे काम करणे आलेच ,शारीरिक मेहनती सोबत, मानसिक परिश्रम आणि बौद्धिक स्थिरता आलीच,त्याचबरोबर वेगवेगळ्या संस्कृतीतल्या माणसांशी जुळवून घेण्याचा व्यवहार कुशलपणा आलाच.हे सर्व पहाटेच करायचे म्हणजे उपाशीपोटीच!! कमालीची थंडी असो ,पाऊस असो,वा दुपारचे कडक ऊन असो, येथे परिश्रमाला पर्यायच नाही. लोक कितीही म्हणोत इंटरनेटचा युग आलंय वाचकवर्ग घटतोय, पण वास्तव परिस्थिती झुगारून देऊन चालणार नाही दिवसाला लाखोंगणिक वाचकवर्ग सद्या नावाजलेल्या वर्तमानपत्रांना भेटतोय विविध कंपन्यांना ,शासनाला राजकीय पक्षांना ,सामाजिक कार्यकर्त्यांना,संस्कृति रक्षकांना व्यापक स्तरावर एखाद्या गोष्टीची जाहीरात/ माहिती देण्यासाठी साधन मिळतंय हे खरं !! याचा इथे आवर्जून उल्लेख करावा लागेल,

विक्रेत्यांना आपण इतक्या व्यापक संकल्पनेशी जोडले गेलेलो आहोत, याची स्पष्ट कल्पना फारच कमी जणांना आहे.केवळ किमतीच्याच खेळात,वा जाणीवेत खेळत राहिलेला सद्याचा विक्रेतावर्ग आपणास दृष्टीस पडतो , किमतीसोबत सामाजिकतेचंही भान काही अंशाने तरी वाढलय का ? हा प्रश्न अनुत्तरितच राहतो .

कारण फक्त एकच तशी कल्पना व भान देणे हे समाजाने तरी नाकारलंय किंवा वर्तमानपत्रांच्या कंपन्यांनी ?म्हणूनच ह्या व्यवसायाची प्रतिष्ठा दिवसेंदिवस खालावताना दिसतेय ,म्हणूनच पेपर विक्रेताम्हणवून घेणं हे बहुतेक जणांना उपेक्षितच वाटतं,जणू काय एखादी जातच!! म्हणूनच पेपर विक्रेत्यांची मुले भले ह्या व्यवसायात कमाई असो तरी ते तो व्यवसाय करताना दिसत नाही.हल्ली प्रत्येक वर्तमानपत्र हे स्वतःकिती श्रेष्ट आहे हे दाखविण्यासाठी स्पर्धात्मक दृष्टीकोन ठेवते.

परिणामी किमतीच्या पद्धतीत ,विक्रेत्यांच्या विक्रीतही स्पर्धा उभी राहू लागली आहे .पण तरीही विक्रेत्यांना मेहनत ही घ्यावीच लागते. त्यांची हीच मेहनत त्यांना आयुष्यात खुप काही देऊन जाते.उत्सवाच्या काळात ठराविक वेळेसच वर्षातून ४ वेळेसच ह्या विक्रेत्यांना सुट्टी असते .गणेशोस्तव ,होळी ,२६ जानेवारी ,दिवाळी बाकी १२ ही महिने सदोदित जळत/भिजत/कुडकुडत राहून वाचकांची भूक मिटवण्याची जबाबदारी समर्थपणे पेलणाऱ्या विक्रेत्यांना मनापासुन सलाम!प्रिंट मिडियाची घसरण,अर्थनियोजन,छपाई महंगाई,अनुदान,जाहिराती,विक्रेत्यांचे प्रश्न असे कैक प्रश्न आज उभे राहिलेत.आज ह्यात सर्वाधिक महत्वाचा कुठला जर प्रश्न असेल,तर तो वृत्तपत्र विक्रेत्यांचा. वर्षानुवर्षे वर उल्लेखलेली मेहनत करूनही वृत्तपत्र विक्रेत्यांना स्वत:च्या हक्काची जागा तर नाहीच, पण साधी नोंदणी पण नाही.खालावत चाललेल्या व्यवसायाला हे एक कारण आहे. त्याच कारणामुळे नवपिढीचे ह्याकडे दुर्लक्ष होतय.दिलीप पाटील ,जगदीश पाटील, ओकार खोंडे वैगेरे अशा नामवंत व्यक्तींनां हा व्यवसाय करूनच त्यांना प्रगतीच्या दिशा भेटल्या.आज जरी संदेशवहन मोबाईल-इंटरनेटमुळे वाढले असले तरी हा व्यवसाय टिकावा,वाढावा,बहरावा अशी अपेक्षा समाजस्तरातून व्यक्त होतेय,त्यासाठी स्वतंत्र महामंडळ करून वृत्तपत्र विक्रेत्यांची नोंदणी, अनुदान,पाल्य शिक्षण, आरोग्यविषयक सुविधा, राखीव घरे तत्सम प्रश्न मिटावेत, म्हणून सरकारदरबारी घाट घातला जातोय,तो मार्गी लागावा,ही अपेक्षा.....

पुनश्च वृत्तपत्र विक्रेता दिवसाच्या व वाचन प्रेरणा दिवसाच्या शुभेच्छा..

कलम १९ (१) ची अधिसूचना

जा.क्र.२०२५/भूसंपाद/सिआर-३१/२३
कार्यालय उपविभागीय अधिकारी परतर
दिनांक :- २५.०९.२०२५

जा.क्र.२०२५ /भूसंपादन / सिआर- ३१/२३ ज्याअर्थी समुचित शासन असलेल्या जालना जिल्हयाच्या जिल्हाधिकारी यांनी भूसंपादन, पुनर्वसन, पुनर्वसाहत करतांना उचित भरपाई मिळण्याचा व पारदर्शकतेचा हक्क अधिनियम २०१३ (२०१३ चा ३०) यात यापुढे ज्याचा निर्देश उक्त अधिनियम असा करण्यात आला आहे. याच्या कलम ११ च्या पोट कलम (१) व्दारे प्रदान करण्यात आलेल्या अधिकाराचा वापर करुन अधिसूचना क्रमांक २०२५/ भूसंपादन / सिआर ३१ /२३ दिनांक १३.०२.२०२५ अन्वये प्रारंभीक अधिसूचना काढली आहे आणि त्याव्दारे अधिसुचीत केले आहे की, या सोबत जोडलेल्या अनुसूची एक मध्ये अधिक तपशिलवार वर्णन केलेल्या जमीनीची अनुसूची दोन मध्ये अधिक तपशिलवार विनिर्दिष्ट केलेल्या सार्वजनिक प्रयोजनासाठरी आवश्यक आहे. किंवा आवश्यकता भासण्याची शक्यता आहे.

आणि ज्याअर्थी जालना जिल्हयाच्या जिल्हयाधिकरी यांनी कलम १५ च्या पोट कलम (२) अन्वये दिलेला अहवाल कोणता ही असल्यास, विचारात घेतल्या नंतर उक्त सार्वजनिक प्रयोजनासाठी उक्त जमीन संपादीत करण्याची आवश्यकता आहे या बाबत त्यांची खात्री पटली आहे. आणि म्हणून उक्त अधिनियमाच्या कलम १९ च्या पोट कलम (१) च्या तरतूदी अन्वये उक्त सार्वजनिक प्रयोजनासाठी उक्त जमीनीची आवश्यकता आहे असे याव्दारे घोषीत करण्यात येत आहे.

आणि ज्याअर्थी अनुसूची ३ मध्ये अधिक तपशिल वर्णन केलेले क्षेत्र हे बाधीत कुटूंबाच्या पुनर्वसन व पुर्नवसाहतीच्या प्रयोजनासाठी पुर्नवसाहत क्षेत्र म्हणून निर्धारीत केले असल्याचे याव्दारे घोषीत केले असून पुनर्वसन व पुर्नवसाहत योजनेचा सारांश अनुसूची चार मध्ये विनिर्दिष्ट केला आहे.

आणि ज्याअर्थी, उक्त अधिनियमाच्या कलम ३ च्या खंड (छ) अन्वये समुचित शासन असलेला जिल्हाधिकारी, उक्त अधिनियमान्वये जिल्हाधिकारी यांची कामे पार पाडण्यासाठी उपविभगीय अधिकारी परतूर यास (अधिसूचना काढण्या पूर्वी अधिका- याचे नांव व पत्ता नमुद करावा) पदनिर्देशित करीत आहे.

अनुसूची एक
संपादीत करावयाच्या जमीनीचे वर्णन

गावाच नांव : आंबा ता. परतुर
तालुका : परतुर

अ. क्र.	गट क्रमांक	मौजे आंबा ता. परतुर येथील संपादीत क्षेत्रहे. आर
१	३२३	१.७०
२	३२३	०.८२
३	३२४	०.४०
४	३२४	०.२०
५	३२४	०.३०
	एकुण	**३.४२**

प्रकल्पाच नाव : निम्न दुधना प्रकल्पासाठी.
मौ. आंबा ता. परतुर निम्न दुधना प्रकल्पा करीता अतिरक्ति भुसंपादन.

अनुसुची दोन
सार्वजनिक प्रयोजनाच्या स्वरुपा बाबत विवरण

प्रकल्पाच नांव : निम्न दुधना प्रकल्प

प्रकल्पाच्या कामाचे वर्णन : मौजे आंबा ता. परतुर जि. जालना येथील निम्न दुधना प्रकल्पातील नव्याने भुसंपादन वरील

प्रमाणे गट क्र ३२३, ३२४ मधुन ०३ हे. ४२ आर जमीन संपादीत करणे बाबत.

समाजास होणारे लाभ : मौजे आंबा ता. परतुर जिल्हा जालना येथील वरील प्रमाण गट ३२३, ३२४ मधुन ०३ हे. ४२ क्षेत्र निम्न दुधना प्रकल्पाकरीता क्षेत्र संपादो केल्यामुळे पाण्याची पातळी वाढेल, (आर्थीक रोजगार, पायाभूत सुविधा, इतर लाभा संबंधात)

अनुसूची तीन
पुनर्वसाहत क्षेत्राचे वर्णन

गावाचे नांव : निरंक
तालुका : निरंक
जिल्हा : निरंक

अनुसूची चार

पुनर्वसन व पुनर्वसाहत योजनांचा सारांश : निरंक

टिप :- उक्त जमीनीचया नकाशाचे वर्णन : उक्त जमीनीचे नकाशे उपविभागीय अधिकारी कार्यालय परतूर जि. जालना यांच्या कार्यालयात निरीक्षणा करीता ठेवले आहे.

ठिकाण : परतूर
दिनांक : /०९/२०२५

स्वाक्षरीत/-
(पदमकार गायकवाड)
उपविभागीय अधिकारी
परतूर जि. जालना

जिमाका/जालना/जाहि./६७४/२०२५

जिल्हा पाणी स्वच्छता मिशन समितीची बैठक संपन्न

आत्ताच एक्सप्रेस
जालना प्रतिनिधी/ नागरिकांसाठी पाणी पूरवठा हा महत्वाचा विषय असून, जिल्ह्याकरीता जल जीवन मिशन अंतर्गत मंजूर असलेली पाणी पूरवठ्याची कामे वेळेत पूर्ण करण्याच्या सूचना अपर जिल्हाधिकारी रिता मैत्रेवार यांनी दिल्या. जिल्हाधिकारी कार्यालयातील सभागृहात अपर जिल्हाधिकारी रिता मैत्रेवार यांच्या अध्यक्षेत आज जिल्हा पाणी स्वच्छता मिशन समितीद्वारे आयोजित जल जीवन मिशनच्या आढावा बैठकीती मैत्रेवार बोलत होत्या. यावेळी जिप ग्रामीण पाणी पूरवठा विभागाचे कार्यकारी अभियंता सर्जे राव शिंदे, भूजल सर्वेक्षण विकास यंत्रणाचे सहायक भूविज्ञानिक श्री. गिरीधरा, ग्रामीण पाणी पुरवठा विभागातील तालूका उप अभियंता आदींची उपस्थिती होती.

जिल्हा परिषदेमार्फत जिल्ह्यातील अंबड, बदनापूर, भोकरदन, घनसावंगी, जाफ्राबाद आणि जालना या तालूक्यासाठी जल जीवन मिशन अंतर्गत पाणी पूरवठा योजनेची कामे मंजूर झालेली आहे. तर उर्वरीत परतूर व मंठा तालूक्याकरीता महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरण यंत्रणेद्वारे २ ग्रीड पाणी पूरवठा योजना राबविण्यात येत आहे. जिल्ह्याकरीता जलजीवन मिशन अंतर्गत ७४५ योजना मंजूर असून, याकरीता ५२४.३१ कोटी रुपयांच्या आराखड्यास शासनाने मंजूरी दिलेली आहे. या योजना पैकी २५८ योजनाचे १०० टक्के कामे पूर्ण झाली आहेत. तर ३१९ योजना या पूर्णत्वाच्या टप्प्यात असून, उर्वरीत १६४ योजनांची कामे प्रगतीपथावर आहेत.

जल जीवन मिशन योजनांच्या कामांसाठी राज्य व केंद्र शासनाकडून २१५ कोटी निधी प्राप्त झाला असून, हा सर्व निधी खर्च झाला आहे. तसेच झालेल्या कामाचे देयके अदा करण्यासाठी शासनाकडे १०४ कोटी रुपये निधीची मागणी करण्यात आल्याची माहिती जिप ग्रामीण पाणी पूरवठा विभागाचे कार्यकारी अभियंता सर्जेराव शिंदे यांनी दिली.

माजी पंचायत समिती सदस्य काळबांडे यांच्यासह शेकडो कार्यकर्त्यांचा भाजपमध्ये प्रवेश- आ.नारायण कुचे यांच्या उपस्थितीत झाला भव्य कार्यक्रम

आत्ताच एक्सप्रेस
सुखापूरी प्रतिनिधी / अंबड तालुक्यातील रुई गावात आज राजकीय पातळीवर मोठी उलथापालथ घडली.राष्ट्रवादी काँग्रेस पक्षाला जोरदार धक्का देत माजी पंचायत समिती सदस्य परमेश्वर बापू काळबांडे यांनी राष्ट्रवादी काँग्रेस पक्षाचा राजीनामा देत शेकडो कार्यकर्त्यांसह भारतीय जनता पक्षात भाजप जाहीर प्रवेश केला.हा पक्षप्रवेश सोहळा भाजप आमदार नारायण कुचे यांच्या उपस्थितीत उत्साहपूर्ण वातावरणात पार पडला.

या प्रवेशामुळे रुई गावातील राष्ट्रवादी काँग्रेसचा गड अक्षरशः हलला असून स्थानिक राजकारणात भाजपची ताकद अधिक वाढल्याचे स्पष्ट संकेत या सोहळ्यातून दिसले.

या भव्य प्रवेश सोहळ्यात माजी पंचायत समिती सदस्य परमेश्वर बापू काळबांडे,रुई ग्रामपंचायतीचे माजी सरपंच विठ्ठल साळे, शालेय समितीचे उपाध्यक्ष व ग्रामपंचायतीचे माजी सरपंच मच्छिंद्र भरपूर तसेच अनेक स्थानिक प्रमुख कार्यकर्ते आणि युवकांनी भाजपा प्रवेश करून नव्या राजकीय समीकरणांना दिशा दिली. कार्यक्रमाला मोठ्या संख्येने ग्रामस्थ, युवक आणि भाजप पदाधिकारी उपस्थित होते. आ.नारायण कुचे यांनी प्रवेश करणाऱ्या सर्व कार्यकर्त्यांचे स्वागत करताना सांगितले की भाजप सरकार ही जनतेच्या विकासासाठी आणि ग्रामीण भागाच्या सर्वांगीण प्रगतीसाठी कटिबद्ध आहे. पक्षात येणाऱ्या प्रत्येक कार्यकर्त्याला सन्मान जबाबदारी आणि काम करण्याची संधी दिली जाईल.रुईच्या राजकारणात बदलाची चाहूलरुई गाव हे अंबड तालुक्यातील राजकीयदृष्ट्या प्रभावी केंद्र मानले जाते.काळबांडे आणि त्यांच्या समर्थकांच्या भाजपमध्ये प्रवेशानंतर राष्ट्रवादी काँग्रेसचे स्थानिक संघटन खिळखिळे झाले असून आगामी ग्रामपंचायत व पंचायत समिती निवडणुकांमध्ये भाजपचे पारडे अधिक जड होणार अशी चर्चा गावात रंगली आहे. पक्षप्रवेश सोहळ्यानंतर गावात आनंदी वातावरण निर्माण झाले होते. कार्यकर्त्यांनी नारायण कुचे यांचा सत्कार करत विकासासाठी आणि स्थैर्यासाठी भाजप हाच पर्याय असा नारा दिला.रुई ग्रामराजकारणात भाजपचा झेंडा फडकला राष्ट्रवादीला मोठा धक्का.

माजी राष्ट्रपती डॉ.ए.पी.जे.अब्दुल कलाम यांचा जन्मदिवस वाचन प्रेरणा दिन उत्साहात साजरा

आत्ताच एक्सप्रेस
जालना प्रतिनिधी/ जिल्हाधिकारी कार्यालयात आयोजित कार्यक्रमात माजी राष्ट्रपती डॉ.ए.पी.जे.अब्दुल कलाम यांचा जन्मदिवस वाचन प्रेरणा दिन म्हणून साजरा करण्यात आला. यावेळी माजी राष्ट्रपती डॉ.ए.पी.जे.अब्दुल कलाम यांच्या प्रतिमेस उपजिल्हाधिकारी नम्रता चाटे यांनी पुष्पहार अर्पण करुन अभिवादन केले. श्रीमती कुलकर्णी यांनी माजी राष्ट्रपती डॉ.ए.पी.जे.अब्दुल कलाम यांच्या जीवनावर प्रकाश टाकला. तसेच वाचन संस्कृती जोपासण्यासाठी सर्वांनी आपले स्नेही, मित्र तसेच कुटुंबातील सदस्यांना वर्षातून किमान एक तरी पुस्तक भेट देवून प्रोत्साहीत करावे, असे आवाहनही त्यांनी केले. या प्रसंगी उपस्थित अधिकारी-कर्मचाऱ्यांनी माजी राष्ट्रपती डॉ.ए.पी.जे.अब्दुल कलाम यांच्या प्रतिमेस पुष्प अर्पण करुन अभिवादन केले.

२९ ऑक्टोबरला पेंशन अदालतीचे आयोजन

आत्ताच एक्सप्रेस/ जालना प्रतिनिधी/ छत्रपती संभाजीनगर विभागीय आयुक्त कार्यालयातील आस्थापना उपायुक्त यांनी सेवानिवृत्त झालेल्या कर्मचाऱ्यांच्या तक्रारी निकाली काढण्याबाबत निर्देश दिले आहेत. त्यानूसार पेंशन अदालत दि.२९ ऑक्टोबर २०२५ रोजी सकाळी ११ वाजता जालना जिल्हा परिषदेतील उपमुख्य कार्यकारी अधिकारी सामान्य यांच्या दालनात आयोजित करण्यात आली आहे. आपली प्रकरणे पेंशन अदालतीमध्ये ठेवण्यासाठी सेवानिवृत्तांनी प्रलंबित प्रश्न, अर्ज, पोस्टाने, ई-मेल किंवा हस्तपोच जिल्हा परिषदेतील सामान्य प्रशासन विभागात दि.२४ ऑक्टोबर २०२५ पर्यंत सादर करावेत.

महाराष्ट्र शासन

सार्वजनिक बांधकाम विभाग जालना

ई - निविदा सुचना क्रमांक (१८) २०२५ २०२६

कार्यकारी अभियंता, सार्वजनिक बांधकाम विभाग, जालना (दुरध्वनी क्रमांक - ०२४८२ - २०३०१४३) हे महाराष्ट्र शासन सार्वजनिक बांधकाम विभाग यांचे कडे योग्य त्या वर्गातील नोंदणीकृत कंत्राटदार यांच्या कडुन जालना जिल्हयातील खालील (०२) कामांकरीता ब - १ नमुन्यातील निविदा ई-निविदा प्रणालीव्दारे (ऑनलाईन) व्दारे मागविण्यात येत आहे.

टिप :-

१) निविदा कागदपत्राचा तपशील महाराष्ट्र शासनाच्या ई-टेंडरींग संकतेत स्थळावर आणि https:// pwd.maharashtra.gov.in या संकेत स्थळावर उपलब्ध आहे.

२) सदर निविदा सुचना मध्ये काही बदल होत असल्यास वरील वेबसाईट वरती कळविण्यात येईल.

३) निविदा स्विकारण्यायचा अथवा नाकारण्याचा अधिकार कार्यकारी अभियंता सार्वजनिक बांधकाम विभाग जालना यांनी राखुन ठेवला आहे. अट असलेली निविदा स्विकारली जाणार नाही.

स्वाक्षरीत/-
कार्यकारी अभियंता
सार्वजनिक बांधकाम विभाग,
जालना.

जिमाका/जालना/जाहि./६७९/२०२५

तनवाडी येथे ऊसाला आग - शेतकऱ्यांचे लाखोंचे नुकसान

आत्ताच एक्सप्रेस
घनसावंगी प्रतिनिधी /घनसावंगी तालुक्यातील तनवाडी-राहेरा येथे घडलेल्या दुर्दैवी घटनेत सुमारे ७० ते ८० एकरांवरील ऊसाचे पीक आगीत जळून खाक झाले. या आगीचे कारण महावितरणच्या वीज वाहिनीतील शॉर्टसर्किट असल्याचे प्राथमिक तपासात समोर आले आहे. आग लागल्याने परिसरात एकच गोंधळ उडाला आणि शेतकऱ्यांचे अनेक महिन्यांचे श्रम क्षणात राख झाले.

या आगीत ज्ञानदेव पाटीलबा शेडगे, किशोर ज्ञानदेव शेडगे, तुकाराम पाटीलबा शेडगे, विष्णु बापुराव इंगळे, अंजना गंगाधर इंगळे, द्रोपदाबाई बापूराव इंगळे, दामोधर बापुराव इंगळे आणि लक्ष्मण दामोधर इंगळे या शेतकऱ्यांचे ७० ते ८० एक ऊसपीक पूर्णतः जळून गेले आहे. अनेकांनी ऊसपिकावर कर्ज काढून शेती केली होती, मात्र या आगीत त्यांचे सर्व काही उद्ध्वस्त झाले.

आग लागल्याची माहिती मिळताच घनसावंगी नगरपंचायत अग्निशामक दलाने तात्काळ घटनास्थळी धाव घेऊन आगीवर नियंत्रण मिळवले, मात्र तोपर्यंत मोठ्या प्रमाणात ऊस जळून गेला होता. ग्रामस्थांनीही शेतकऱ्यांना मदत करत आगीवर नियंत्रण आणण्याचा प्रयत्न केला.

दरम्यान, आधीच अतिवृष्टी आणि पुरामुळे झालेल्या नुकसानीतून सावरायच्या आधीच या आगीने शेतकऱ्यांना पुन्हा एकदा मोठा धक्का दिला आहे. शेतकऱ्यांचे महिनोमहिन्यांचे परिश्रम आणि मोठा खर्च एका क्षणात राख झाल्याने सर्वत्र हळहळ व्यक्त होत आहे.

शेतकरी बांधवांनी शासनाकडे मागणी केली आहे की, महावितरणकडून शॉर्टसर्किटमुळे झालेल्या या आगीचे पंचनामे करून बाधित शेतकऱ्यांना तातडीने आर्थिक मदत मंजूर करावी. तसेच पुढील काळात अशा घटना टाळण्यासाठी वीज वाहिन्यांची योग्य देखभाल आणि दुरुस्ती करण्याची मागणीही करण्यात आली आहे.

या घटनेने संपूर्ण तनवाडी परिसरात शोककळा पसरली असून शेतकऱ्यांमध्ये भीती आणि असहायता निर्माण झाली आहे. प्रशासनाने तातडीने या घटनेचा गंभीरपणे विचार करून नुकसानग्रस्त शेतकऱ्यांना न्याय द्यावा, अशी सर्व स्तरांतून मागणी होत आहे.

गणित प्रयोगशाळा जिल्ह्याचा नावलौकिक आंतरराष्ट्रीय स्तरावर उंचावणारा उपक्रम- जिल्हाधिकारी आशिमा मित्तल

आत्ताच एक्सप्रेस
जालना प्रतिनिधी / प्रा. श्रीकांत चिंचखेडकर यांनी गणित प्रयोगशाळेच्या माध्यमातून गणित विषयात आजपर्यंत जागतिक स्तरावर ज्या महान गणिततज्ञानी संशोधन केले, त्यांच्या कार्याची ओळख विद्यार्थी व सर्वसामान्यांपर्यंत पोहोचविण्याचे काम करत आहेत, ही बाब खरोखर जिल्हाचा नावलौकिक आंतरराष्ट्रीय स्तरावर उंचावणारा उपक्रम असल्याचे प्रतिपादन जिल्हाधिकारी आशिमा मित्तल यांनी केले.

बीदि ११ ऑक्टोबर रोजी जिल्हाधिकारी मित्तल यांनी शहरातील हरीओम नगरमधील गणित प्रयोगशाळेस त्यांनी भेट दिली, त्या प्रसंगी बोलत होत्या. त्या म्हणाल्या की, या प्रसंगी त्या म्हणाल्या की, गणित विषयातील विद्यार्थ्यांची जिज्ञासा वाढविण्यासाठी तसेच जगप्रसिद्ध गणिततज्ञांच्या कार्याची ओळख विद्यार्थ्यांना करून देण्यासाठी हा उपक्रम अत्यंत उपयुक्त ठरेल.

प्रा. श्रीकांत चिंचखेडकर गेल्या २१ वर्षांपासून विद्यार्थ्यांसाठी घेत असलेल्या शैक्षणिक, सामाजिक, तसेच सांस्कृतिक क्षेत्रातील विविध उपक्रमांची सखोल माहिती त्यांनी घेतली. यापूर्वी त्यांनी राबविलेल्या विज्ञान प्रदर्शन, मुलींसाठी कायदेविषयक शिबिरे , महिलांसाठी विविध उपक्रम, विद्यार्थ्यांसाठी शैक्षणिक उपक्रम , अष्टविनायकाचा सांस्कृतिक देखावा, स्वामी विवेकानंदांचे जीवन चरित्र, छत्रपती शिवाजी महाराज व मावळ्यांचे मूर्तीरूप जीवन चरित्र, स्वातंत्र्याचा अमृत महोत्सव, बेटी बचाव उपक्रम यासारख्या विविध उपक्रमांची माहिती दिली.

या सर्व उपक्रमांद्वारे विद्यार्थ्यांमध्ये गणित, विज्ञान, संस्कार आणि समाजभावना दृढ करण्याचे कार्य होत असून, शिक्षणासह सामाजिक बांधिलकी जपणारा हा उपक्रम अनुकरणीय असल्याचे मत जिल्हाधिकारी आशिमा मित्तल यांनी व्यक्त केले.

हे पत्रक मालक, मुद्रक, प्रकाशक सुग्रीव सोपानराव मुंढे यांनी निरंकारजी प्रिंट अॅण्ड पब्लिकेशन, पी-३०/०/२,गुलमोहर कॉलनी,एन-५, सिडको, छत्रपती संभाजीनगर-४३१००३ (महाराष्ट्र), येथे छापून पी-३०/०/२, गुलमोहर कॉलनी, एन-५, सिडको, छत्रपती संभाजीनगर-४३१००३ (महाराष्ट्र) येथून प्रकाशित केले.
मुख्यकार्यालय-०२४०-२४७४८१३, संपादक-सुग्रीव सोपानराव मुंढे मो.९४२१२८१०७८ , RNI.No.MAH/MAR2011/39247
The Printer, Owner & Publisher **Sugriv Sopanrao Mundhe** Print at Nirankarji Print & Publication, P-30/0/2, Gulmohar Colony, N-5 CIDCO, Chhatrapati Sambhajinagar -431003 (M.H.) Published at P-30/0/2, Gulmohar Colony, N-5 CIDCO, Chhatrapati Sambhajinagar -431003. (**Editor - Sugriv Sopanrao Mundhe**) Office Ph. : 0240-2474813